

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Ve... Uyanışın, dirilişin, direnişin, Müslümanca korkusuzluğun bir diğer adı olan *Aksa Tufanı'nın yıl dönümü*.

Siyonist terör çetesi İsrail'e, dünyanın kaç bucak olduğunu, mücahid olmanın ve zulme karşı bilenmenin ne olduğunu, delinmez ve yıkılmaz zannedilen demir kubbenin nasıl itibarsızlaştırıldığını, ölümlerle yeniden dirilmenin ve şanlı direnişin asla bitmeyeceğini, bütün emperyalist güçlerin Siyonist terör çetesini desteklemesine ve halkı Müslüman olan ülke yönetimlerinin zelil ve küstah sessizliğine rağmen yüce Allah'tan aldıkları güç ve destek ile asra ve bütün asırlara onurlu, izzetli, şerefli karşı duruşu, yılmamayı, mücadeleyi göstermenin sembolü olan *harekâtın yıl dönümü*.

Her gün rutinini bozmadan işinin, gücünün, keyfinin derdinde ve peşinde olup geceleri de rahat ve yumuşak yataklarına uzanan biz kaygısız, umarsızların aksine; işsiz güçsüz, evsiz, çocuksuz, eşsiz, anne babasız kalınsa da zulme rıza göstermeyen, direngenliğinden taviz vermeyen yiğit müminlerin, mutmain yüreklerin, devrilmez bileklerin yüz akı olan *savunmanın ve asla savrulmamanın yıl dönümü*.

İnsanın ve insan yetiştirmenin ne kadar da ihmal edilmeyecek derecede önemli olduğuna, yetişip yetkinleşmiş insanlarla, mücahidlerle ne sınırlar geçileceğine, ne dağlar aşılabacağına, ne şafaklara doğulacağına, seferlerden zaferlere ne yelkenler açılacağına, sadece ve sadece yüce Allah'a güvenip dayanıldığında yenilmenin, dağılmanın, vazgeçmenin asla ve asla söz

konusu olmayacağına *şahitliğin yıl dönümü*.

Ders çıkarmanın, ibret almanın, yeniden göreve ve mücadeleye dönmenin, hiçbir mazeret ve bahanenin hiçbir şekilde geçerli olmadığını, son nefese kadar içteki ve dıştaki düşmanlara karşı mücadele edilmesi gerektiği hakikatinin bir kez daha anlaşıldığı, fark edildiği, kavranıldığı ve haykırıldığı *büyük öğreticiliğin yıl dönümü*.

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, "**Uyanışın, Dirilişin ve Direnişin Diğer Adı: Aksa Tufanı**" başlıklı makalesinde, 7 Ekim 2023'te, Filistin İslami Direniş Hareketi Hamas'ın silahlı kanadı olan İzzeddin el-Kassam Tugaylarınınca gerçekleşen ve bir yılını dolduran şanlı ve aziz Aksa Tufanı'nı gündem ediyor.

Sayımızın dosya konusunu, "**Kalplerdeki Putlar ve Arınma Yolları: Şeytan, Nefis, Dünya ve Hazcılık**" olarak belirledik. Dosya konuları çerçevesinde yazarlarımız; Emrah Doğru, Fatih Pala, Rüstem Ayılmazdır, Rûveyde Bera Pala, Sercan Akbayrak, Sümeyye Demirci, Taşkın Önel ve Zeynep Koç'un yazıları, sizleri bekliyor.

Ayrıca Ali Kaçar'ın önceki sayılarımızdan devam eden "**Mülteci Kampından Hamas Liderliğine İsmail Heniye**" başlıklı ikinci yazısını ve "**Lübnan ve Hizbullah Hareketi**" başlıklı üçüncü yazısını, Fatih Pala'nın "**Zeydilikten Husulîğe Yemen**" Kitabı Üzerine" başlıklı yazısını, Nazife Acısu'nun "**Mescid-i Aksa, Üç Mescid, Kâbe**" başlıklı çalışmasının son bölümünü, Taşkın Önel'in "**Yakarış**" adını verdiği şiirini ve İsmail Ceylan'ın "**İsrail'in Suikastleri Direnişi Yok Edemeyecektir**" başlıklı çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"**İslam'da Hak, Adalet, Eşitlik ve Özgürlük**" dosya konulu 269. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **Uyanışın, Dirilişin ve Direnişin Diğer Adı: Aksa Tufanı**
Ali KAÇAR
- 7 **Abid Olunmadan Abide Şahsiyet Oluşmaz**
Fatih PALA
- 9 **Neden Bu Aymazlık?**
Taşkın ÖNEL
- 11 **Kalb-i Selim**
Sümeyye DEMİRCİ
- 14 **Kalbin İlacı**
Sercan AKBAYRAK
- 17 **Şeytanın Kibir Putuyla Başladı Her Şey**
Rüstem AYILMAZDIR
- 20 **Yeryüzüne Dağılan Putlar**
Rüveyde Bera PALA
- 22 **Nefis ve Şeytanın Durumu**
Emrah DOĞRU
- 25 **Modern Dünyada Mutluluk Yanılgısı**
Zeynep KOÇ
- 27 **İsrail'in Suikastleri Direnişi Yok Edemeyecektir**
Belen FERNANDEZ
- 30 **Mescid-i Aksa - Üç Mescit - Kâbe - III**
Nazife ACISU
- 33 **Lübnan ve Hizbullah Hareketi - I**
Ali KAÇAR
- 40 **Mülteci Kampından Hamas Liderliğine İsmail Heniye - II**
Ali KAÇAR
- 46 **"Zeydilikten Husulîğe Yemen" Kitabı Üzerine**
Fatih PALA
- 48 **Yakarış**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 23 Sayı: 268

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

ISSN: 3062-0252

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
10.10.2024

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 550 (beşyüzelli) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir. Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 400 (dört yüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

Temsilcilikler:

Ankara : Satılmış Ediz, 0534 259 06 03
Bolu : Remzi Korkmaz, 0505 773 07 01
Erzurum: Kenan Akçil, 0535 038 25 25
Gümüşhane : Furkan Pala, 0535 883 50 59
İstanbul: Nizamet Karakuşoğlu, 0552 239 60 67
Kayseri : Fatih Pala, 0535 245 31 93

web : <http://www.gençbirikim.net>
e-mail : gençbirikimdergisi@gmail.com

Uyanışın, Dirilişin ve Direnişin Diğer Adı: Aksa Tufanı

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Aksa Tufanı'nın başladığı ilk gün, yani 7 Ekim 2023 günü yayınladığımız bir açıklamada;

"Bu operasyon, sıradan bir operasyon değil, şimdiye kadar ırkçı, işgalci Siyonist rejimin karşılaşmadığı, karşılaşmayı da hiç beklemediği bir operasyondur.

Bu operasyon, dünyanın en güçlü olduğu söylenen istihbarat örgütü MOSSAD'ın ve modern olduğu iddia edilen Demir Kubbe Hava Savunma Sistemi'nin büyüklüğüne yerle bir edildiği bir operasyondur.

Filistinli Müslümanların başlattığı bu operasyon, başta Siyonist, küresel işgalci, kâfir güçlere korku verirken masum ve mazlum halklara da umut vermiştir.

Bu operasyon ve Mescid-i Aksa'yı ölümüne savunan Filistinliler, sadece Mescid-i Aksa'yı korumuyorlar, aynı zamanda ümmetin de onu-

Bugün, Gazze'de destansı bir mücadele bir seneden beri bütün yokluğa, yoksulluğa ve açlığa rağmen devam etmektedir. Bu mücadeleye, sadece Siyonist, 'insanimsı hayvanlara' karşı da verilmiyor; gelişmiş, son model, ölüm kusan her türlü silaha sahip bütün küresel küfür güçlere karşı verilmektedir.

runu koruyorlar. Ne mutlu onlara!" demiştik.

Çünkü bu operasyon, Filistin topraklarında hatta bütününü Orta Doğu'da Siyonist İsrail'e, Siyonist İsrail saldırmadan İslam topraklarındaki işgali sona erdirmeye dönük ilk operasyon olmuştur. Her ne kadar 6 Ekim 1973'te Yom Kippur Savaşı ile bir benzerlik taşısa da benzeşmeyen yönleri çok daha fazladır. Çünkü Enver Sedat (Mısır), Hafız El-Esat'ın (Suriye) başlattığı Yom Kippur Savaşı, İslami kaygılarla gerçekleştirilen bir savaş değildi,

benzerlerine daha önce de şahit olduğumuz bir Arap-İsrail savaşıydı. Oysa Aksa Tufanı, sadece Gazze topraklarını işgalden kurtarmak için başlatılan bir operasyon olmayıp İzzeddin El-Kassam'ın 1935'te uğruna şehit düştüğü, Şeyh Ahmet Yasin ve arkadaşlarının 1987'de 'İntifada' adıyla başlattığı hak ile batılın savaşıydı. Dolayısıyla Aksa Tufanı'nın Yom Kippur'la

bir benzerliği yoktur.

Evet, bu mücadeleyi veren İzzeddin El-Kassam, Yahya Ayyaş, Şeyh Ahmet Yasin, Abdülaziz Rantisi, İsmail Heniye ve isimleri sayılmayacak kadar çok lider, komutan konumundaki isim şehit edilmiştir. Ve çocuk, kadın dâhil olmak üzere binlerce Filistinli de halen işkenceler altında, zindanlarda bulunmaktadır. Topraklarının tamamı işgal altındadır. Beşer gözüyle bakıldığı zaman Filistinliler, her yönüyle mağlup edilmişlerdir. Gerçekten öyle midir? Elbette ki öyle değildir. Çünkü Hamas'ın mücadelesi, ırkçı bir mücadele olmadığı gibi, topraklarına yeni topraklar ilave etme mücadelesi de değildir. Onların mücadelesinin asıl amacı, Allah'ın hükümlerinin egemen olduğu bir yerde Müslümanca yaşamaktır. Müslüman için galip gelmek, başarılı olmak, sonuca ulaşılmaya da sadece ve sadece Allah'ın razı olduğu bir şekilde mücadele etmektir.

4

Sahabeden Haram Bin Milhan (ra), bir kabileye İslam'ı tebliğ amacıyla gitmişti. Onlara,

"Gelin, la ilahe illallah Muhammedu'r-resulullah, deyin ve kurtulun." demişti. Buna tahammülü olmayan kabile reisinin emri ile kabileden biri, arkadan mızrağı saplamış, göğsünden kan fışkırırken Haram Bin Milhan, "Allahu ekber, Allahu ekber, Kâbe'nin rabbine yemin olsun ki ben kazandım." demişti. Mızrağı saplayan kişi, hayretler içerisinde, "Sen ölüp gidiyorsun neyi kazandın." diye sormuştu. Evet, Haram Bin Milhan; dünyayı, içindekileri, sevdiklerini ve bütün dünyevi güzellikleri bırakıp gidiyordu. O yiğit sahabe, ona cevap olarak 'Cennet!' demişti. Bu sahabenin verdiği bu cevap, onu daha da hayretler içinde bırakmıştı. Bu cevabı; laikler, her şeyi dünyadan ibaret zannedenler; ne Haram Bin Milhan'ı ne İzzeddin El-Kassam'ı ne şeyh Ahmet Yasin'i ne Muhammed Dayf'ı ne üç oğlu ve dört torununun aynı gün şehit edildiğini duymasına rağmen hiç de sendelemeyen İsmail Heniye'yi ne de Aksa Tufanı'nı anlayabilirler.

Aksa Tufanı; sadece bölge halklarını değil, bütünüyle yeryüzü halklarının asıl kimlikleri-

ni turnusol kâğıdı gibi ortaya çıkarmıştır. Cesurlarla korkakları, adil olanlarla olmayanları, vicdanlılarla vicdansızları, mazlumlarla zalimleri, kısacası 'insan' olanlarla 'insanimsı' olanları birbirinden ayırt etmek açısından önemlidir. Çünkü Aksa Tufanı ile Batılıların ve uluslararası kurumların uzun yıllardır dayattığı ve kutsallaştırdıkları değerlerle ilgili algılar ve bakış açıları da değişmiştir. Ayrıca Aksa Tufanı, çoğunluğa ya da güçlü silahlara, güçlü, sivrisinek bile geçirmediği iddia edilen hava savunma sistemlerine, ölüm kusan teknolojik üstünlüğe sahip olmanın hiç de önemli olmadığını bize bir daha göstermiştir.

Aksa Tufanı, doğusuyla batısıyla bütün küresel küfür güçlerin hatta bölgede kendisini İslam'a nispet eden ama İslam'la ve Müslümanlıkla ilgisi olmayan bütün güçlerin, bir avuç yiğit Müslümanın karşısında düştükleri zelil durumu göstermiştir. Rabbimiz, -haşa- boşuna **"Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir, Allah sabredenlerle beraberdir."** demiyor. Küresel güçlerin, Allah'a iman etmiş ve "Allah yardım ederse bize galip gelecek yoktur ya da Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez." diyenler karşısında hiçbir anlam ifade etmediği, bir kez daha açıkça görülmüştür. Küresel küfür güçlerin yakın zamanda *Taliban* karşısındaki zelil durumlarını da görmüştük. *Yenilmez, baş edilmez* denen güçlerin; hayattan çok, ölümü arzulayan Müslümanlar karşısında nasıl da alçaldıklarının, Aksa Tufanı ile bir daha görülmüş olması, çok anlamlı ve önemlidir.

Aksa Tufanı'ndaki irade, azim ve mücadele ruhu, 7 Ekim'de ya da Filistin işgali ile başlamış değildir. Bu ruh, bu azim, insanlık tarihi ile yaşıt bir ruh ve azimdir.

Çünkü bu, insanlık tarihi boyunca verilen hak ve batıl mücadelesidir.

Çünkü bu, Habil ve Kabil ile başlamış ve kıyamete kadar da devam edecek bir mücadeledir.

Bu mücadelenin bir yanında, haklı olanlar, Hak'tan taraf olanlar var; diğer tarafında ise

hak gasıplar, belamlar, zalimler ve tağutlar var. Dolayısıyla sanılmasın ki bu mücadele, sadece HAMAS, İzzeddin Kassam Tugayları ile Siyonist İsrail hatta ABD ve bilumum küfür güçleri arasında verilen bir mücadeledir. Yine sanılmasın ki bu mücadele, sadece Filistin topraklarında verilen bir mücadeledir. Çünkü mücadelenin bir tarafında Hz. Âdem, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Musa ve Hz. Muhammed (as); diğer tarafında ise Firavun, Nemrut, Ebu Cehil ve çağdaş zalimler bulunmaktadır. Çünkü bu mücadele; tevhit ile şirkin, hak ile batılın, Hz. İbrahim ile Nemrut'un, Hz. Musa ile Firavun'un ve Hz. Muhammed (as) ile Ebu Cehil'in arasındaki mücadeledir. Mücadele alanı ise bütünüyle yeryüzüdür. Nitekim rabbimizin, **"Fitne kalmayınca ve din tamamıyla Allah'ın oluncaya kadar onlara karşı savaşın."** emri, sadece Mekke ya da Medine Dönemi'nde Müslümanlar için verilmiş bir emir değildir. Çünkü bu, kıyamete kadar gelecek her Müslüman için, ihmal edilmeyecek ve asla savsaklanmayacak bir emirdir.

Aksa Tufanı ile Müslümanlarla kâfirler arasında unutulmaya yüz tutmuş hak-batıl mücadelesi, yeniden Müslümanların gündemine gelmiştir. Bu bile çok önemli ve anlamlıdır. Ashab-ı Uhdud olayında, sırası gelenler ateş dolu hendeklere tek tek atılmalarına rağmen, imanlarından vazgeçmedikleri gibi bugün, görüyoruz ve inanıyoruz ki Gazzeli bir avuç Müslüman da benzeri bir tavrı ortaya koymaya çalışmaktadır. Gerçek övgüye layık olanlar ise sadece ve sadece Allah için, mallarıyla ve canlarıyla mücadeleye devam edenlerdir. Tarihe göz gezdirenler, benzeri birçok örneğe rastlayacaktır.

Bizler, bugün;

- Yanında bir avuç taraftarı kalmasına rağmen boyun eğmeyen, kendisini İslam'a nispet eden ve adına halife denilen bir zalime karşı savaşmaktan geri durmayan İmam Zeyd'e,

- Kardeşi Bahaeddin, "Keko, bu millet olgunlaşmamış, birlik sağlanamadığından neticeye varmaz. Sen en iyisi gel, biz buradan hicret edip Türkiye'yi terk edelim." deyince "Bahaeddin, Bahaeddin! Ben, bu işe elimdeki tek değnekle de olsa karşı çıkacağım." diyen Şeyh Said'e,

- İzmir işgalinde, İzmir valisi İzzet Bey'in Yunan işgaline karşı çıkılmaması emri üzerine; "Vali Bey, bu sakalım kanımla kızarabilir ama bu alına Yunan alçağını sükünetle selamlamış olmanın karasını sürerek huzuru ilahiye çıkamam." diye haykıran İzmir müftüsü Rahmetullah Efendi'ye,

- "Eğer Allah kanunu ile mahkûm edilmişsem ben, Hakk'ın hükmüne razıyım. Eğer batıl kanunlarla mahkûm olmuşsam ondan çok daha üstün bir düşünceye sahip olduğum için, batıldan ve münafıklardan merhamet dilemem. Allah'a şükürler olsun ki on beş sene cihat ettikten sonra, bu mertebeye ulaştım. Ben, Allah yolunda yaptığım iş için, asla özür dilemem. Namazda Allah'ın birliğine şehadet eden parmağım, asla bir tağutun hükmünü onaylayan tek bir harf bile yazmayacaktır." diyen Seyyid Kutup'a,

- "Bana, dışarı çıktığımda karpuz yememe şart koşsanız bile yine kabul etmem. Çünkü ben, işgal rejimini muhatap kabul etmiyorum ki onun şartını kabul edeyim." diyen Şeyh Ahmet Yasin'e,

Ve benzeri yiğit mücahitlere ne kadar da ihtiyacımız var!

Elbette bugün, Gazze'de destansı bir mücadele bir seneden beri bütün yokluğa, yoksulluğa ve açlığa rağmen devam etmektedir. Bu mücadelede, sadece Siyonist, 'insanimsı hayvanlara' karşı da verilmiyor; gelişmiş, son model, ölüm kusan her türlü silaha sahip bütün küresel küfür güçlere karşı verilmektedir. Bu mücadelede, yeni doğmuş bebekler, oyun yaşındaki çocuklar, kadınlar, yaşlılar kısacası masum ve mazlum on binlerce sivil katledilmiştir.

Bu mücadele ve bu mücadelede şehit düşen Müslümanlar, asla unutulmazlar ve unutulmalıdır da!

Filistinliler, Gazzeliler ümmetin onurunu kurtarmaya ölümüne çalışıyorlar. Bütün aile fertlerini şehit vermiş, eli öpülesi anneler ve babalar, sahabe benzeri kahramanlık, adanmışlıklar göstermektedirler. Nasıl ki sahabe unutulmuyor ve sürekli hatırlanıyorsa Gazze'nin yiğit anneleri de babaları da elbette unutulmayacaktır.

Özellikle de

- İşgal çetesinin, Gazze Şeridi'nde gerçekleştirdiği saldırılarda, evi yıkılan ve yaralanan, "Ölüyoruz, sesimizi duyan yok ama direnmekten vazgeçmeyeceğiz." diyen Filistinli Eymen Ehil,

- "Bütün çocuklarımızı da öldürseler direnmeye devam edeceğiz. Burası bizim vatanımız, onu kimseye bırakamayız." diyen Gazzeli Müslüman,

- Siyonist katillerin işgal ettikleri hastanelerde yoğun bakım ünitelerinde ölmüş ama morga kaldırılamamış, narin bedenleri çürümüş o güzelim yavrucaklar,

- Ve daha binlerce, yaşlarından beklenmeyen kahramanlık örneği gösteren, yerini, yurdunu ölümüne terk etmeyen ve direniş örgütü HAMAS'ı sahiplenen o küçücük yavrular..

Hepsi de asla unutulmamalıdır!

Bilelim ki bunları unutanlara, Allah da kendini unutturacaktır.

Filistinliler, Gazzeliler ümmetin onurunu kurtarmaya ölümüne çalışıyorlar. Bütün aile fertlerini şehit vermiş, eli öpülesi anneler ve babalar, sahabe benzeri kahramanlık, adanmışlıklar göstermektedirler. Nasıl ki sahabe unutulmuyor ve sürekli hatırlanıyorsa Gazze'nin yiğit anneleri de babaları da elbette unutulmayacaktır.

Ümit ve temennimiz; Aksa Tufanı'nın sadece Filistinlileri hatta sadece Müslümanları değil; sömürülmüş, dışlanmış, mustazaf bırakılmış bütün mazlumların özgürleşmesini sağlamasıdır.

Bizleri özgürleştirecek şafağın sökmesi ve güneşin doğması yakındır.

Bizler için önemli olan ise özgürleşmeyi hak edecek faaliyetleri çoğaltmak ve Allah'ı razı edecek amellerde bulunmaktır.

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTAN, NEFİS, DÜNYA VE HAZCILIK"

Abid Olunmadan Abide Şahsiyet Oluşmaz

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, sena, teşekkür âlemlerin rabbi olan yüce Allah'a; salat ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

"De ki şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm, âlemlerin rabbi olan Allah'a aittir." (Enam, 162).

Kapitalist, materyalist hatta emperyalist bir dünyada anlam ve yaşam kavgası vermektedir insan. Zihinler günbegün değişmekte, kişiler değişmekte, insanlar değişmekte, şartlar değişmekte, değişim bile değişmektedir. İnsan, kendine bir yol çizebilmenin derdinde olmaktan ziyade, başkaları tarafından oluşturulmuş, sınırları, düzeni belli belirsiz bir dünyada hareket etmeye çalışmaktadır. Yani özgür iradesini kullanmadığı garip anlayışlar, inanışlar, düşünceler, söylemler, eylemler...

İnsanları ayakta ve zinde tutan, inançlarıdır. Hasta bir insan, iyileşeceği ve sağlıklı hâline kavuşacağı inancıyla doludur ve kendini canlı tutan, bu inancıdır. Gurbetteki bir insan:

İnsan, kendine bir yol çizebilmenin derdinde olmaktan ziyade, başkaları tarafından oluşturulmuş, sınırları, düzeni belli belirsiz bir dünyada hareket etmeye çalışmaktadır. Yani özgür iradesini kullanmadığı garip anlayışlar, inanışlar, düşünceler, söylemler, eylemler...

sevdiklerine, memleketine döneceği inancıyla doludur ve bu umutla hayata bağlanır. Öğrenciler, sınavlara hazırlanırlar ve bir gün bu çalışmalarıyla iyi bir geleceğe, iyi bir sonuca ulaşacaklarının inancını taşırlar. Onları diri tutan bu düşünceleri, inançlarıdır. Anne ve baba adayı olanlar; dokuz ay boyunca evlerine renk, şenlik ve farklılık katacak kendilerine yeni bir dünya, yeni bir insan, yeni bir umut olacak yavrularının hayaliyle, heyecanıyla, umuduyla ve tatlılığıyla yaşarlar. Ve daha birçok kişiye, birçok olaya dair benzer örnek sunabiliriz.

Peki, gelinen bu garip çağda, insanlar kendilerini ne ile doyururlar, ruhlarını diri tutan hayat bağları nelerdir? Neden bütün haberlerde; kazalar, cinayetler, boşanmalar, kavgalar, savaşlar, ölümler, katliamlar vb. sunulur ya da öne çıkar? Birçok sebep sunulabilir veya birçok cevap verilebilir bu sorulara. Ama akılsel olan her kişi için, derin düşünenler için, bu debdebelerin, karışıklıkların, olmazların, aymazlıkların, düşüşlerin, kalitesizliklerin, yersizliklerin, insansızlıkların, insafsızlıkların sebebi insanla-

rın İslamsızlıklarıdır. Nasıl ki cihan devleti Osmanlı hanedanı ya da devlet erki maneviyattan, Allah'tan uzaklaşmaya; maneviyata, yaratana karşı olan hassasiyetlerinde paslanmalar ve pörsümler zuhur etmeye başladığı anlarda gerilemeye ve çökmeye başladıysa işte aynı şekilde, insanlar da maneviyatlarından, asli değerlerinden, fitratlarının kabul edip ön gördüğü yaşam tarzından el etek çekmeleri dolayısıyla yukarıda saydığımız nasipsizliklere duçar olmuşlardır. Yine bu bağlamda, örnekler çoğaltılabilir.

Evet, iyi bir tercih ve teslimiyetle kabul gören hayatı kapsayan, ömrü bereketlendiren, yaşamı yaşam yapan, diri olmanın remzi, damarların atışını bir çeteleye bağlayan aziz dinimiz İslam, bağlılarını güzelliklerin doruğuna çıkarır. Bu, kalbi rahatlatan, zihni durulaştıran ve gönle rahmet yağdıran ibadetlerle, itaatlerle olur. Günde beş kez, zaman temizlenir abdestlerle ve namazlarla.

Kişi, sevgiyle adım atar yeryüzüne. İşte bu sevginin doruk noktası başını bağladığı, varlığı yere eğdiği ve bu eğme hâlinin yoğunluğunca huzur bulduğu, kendine geldiği nokta, ibadetleridir. Yani yüceler yücesi bir gücün, bir varlığın hayatı kuşattığını, ördüğünü, hayatlar içerisinden en güzel ve değerli hayatı kendisine bahsettiğini fark etmesi... Kendi kendine yetersizliğinin, yüce olana yakınlaştığı müddetçe anlam ve değer bulmanın, ona muhtaç olmanın, vakitleri ona göre ayarlamamanın en ulvi paye olduğunun bilinci, muhabbeti, derdi ve sevinci, anlamlara sığmaz bir anlam ve tanım taşır bağrında.

Her daim gözetildiğinin, ömrünün her karesinin kayda alındığının bilinci, insanları daha doğru, daha düzenli, daha dikkatli, daha faydalı ve daha kurtarıcı işlere, uğraşlara, gayretlere yönlendirir. Oruç, kalkandır mesela. Hiçbir insan müeyyidesi ile oruç tutulmaz, tutulmamalıdır da. Oruç, kişinin özgür iradesi, kabulü, içtenliği ve inancıyla kuşandığı bir ibadettir.

Kurban mesela... Hayatı, varlığı ve sorguyu yaratana daha yakın durmak, onun çizdiği çerçeveler, değerler, sistemler sadedince yol almaya sevk olunmanın vesileleridir.

Sonra, güzel ve doğru sözlü olmak... Hem insanları hem de yaratana memnun edecek bir davranıştır; sözlerin en güzelini söylemek ve yalana bulaşmamak, harbi olmak...

Eli açık olmak vardır bir de. Yalnızca kendisi için yaşamayı unutturan bir eylemdir sadaka, zekât, infak... Ne kadar verirse insan, o kadar

kendine gelir, o kadar kendi olur, o kadar huzur bulur, o kadar sağlamlaşır, samimiyet, bağlılık, sebat depolar inancına...

Kardeşlikleriyle hayata anlam katar inananlar. Tüm bu sayılanlar, ibadet ve yakınlaşma bilinciyle yapılır ve faillerine kazanç getirir. Hiçbir hesabın eksik görülmeceği bir güne hazırlıktır, ciddi bir hazır kıta oluşturma, tüm bu yapılanlar.

İşte bunalımların, ahlaki çöküşlerin, boşvermelerin, sadece kendi için yaşama anlayışlarının olabildiğince kol gezdiği, boy gösterdiği şu zaman diliminde, insanı; kuşatıcı, kurtarıcı vasıflar, ameller ve uğraşlar, bunlardır.

Hesap bilinciyle yaşamayı öğrenmelidir insan ve bunu öğretmelidir tüm çevresine, ulaşabildiklerine, uğraşabildiklerine ki hem kendi kurtulsun hem de tüm tanıyıp bildikleri. Eksik, kusurlu ve kısıtlı olduğunun farkında olarak yaşayan insanlar, yüce olana ve onun yüce hükümlerine sınımsız sarılmaktan başka çıkar yol bulamazlar, bulmamalıdır. Bencilikten ve "ben" için yaşamaktan çıkmak, kâra adım atmaktır. Ümmet olmak, vahdeti yaşamak, "ben"den "biz"e yol almak suretiyle gerçekleşir. Kârın asıl adı budur, asıl tadı buradadır.

İbadetler; hayatımızın süsüdür, kir pas bırakmaz, solmaz, pörsümez özelliktedir. Tadı, daima damakta kalır ve gün içerisinde onlarla yenilene yenilene hayat dantelası örülür. İç ve dış düşmanlarımız olarak bizi rahat bırakmayan, kalplerimizi ve ayaklarımızı kaydırmaya ant içmiş nefis ve şeytana karşı koruyucu kalkandır ibadetlerimiz. Abid olan kazanır, abide arkadaş olan kazanır, abid olunmadan abide şahsiyet oluşmaz. Ne mutlu bunda muvaffak olanlara!

Ebu Süfyan Sahr İbn-i Harp (ra), Bizans kralı Herakliyus ile aralarında geçen uzun konuşmayı naklederken şöyle dedi: "Herakliyus, o (peygamber olduğunu söyleyen) adam size neleri emrediyor, diye sordu. Ben de sadece Allah'a kulluk ediniz, ona hiçbir şeyi ortak koşmayınız. Atalarınızın iman ettiklerini söyledikleri şeyleri terk ediniz, diyor ve bize namaz kılmayı, sözde ve işte doğruluğu, iffetli yaşamayı ve akraba ile ilgilenmeyi emrediyor, dedim." (Buhari, Bed'u'l-Vahy 6, Salat 1, Sadakat 28; Müslim, Cihat 74).

Rabbimiz, cümlemizi hakkıyla imanın lezzetine varan, ibadetlerine sınımsız sarılan, kulluğunun bilinciyle hayata ciddiyetle tutunan ve yalnızca kendi rızasını gözetken salih kullarının safında kılsın. Amin.

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTAN, NEFİS, DÜNYA VE HAZCILIK"

Neden Bu Aymazlık?

Taşkın ÖNEL

Her tarafından acziyet akan beşerin; gücünü, kudretini aşan otoriteye, zalime, çapulcuya karşı sönük, ezik bir hâl aldığını söylemek, kesinlikle yanlış olmaz. Baskı altında olduğunda korunmaya dönük bir tutum takınır, kendisine yönelmiş olan tehdidi bertaraf etmek ya da etkisini azaltmak ister. Tehdidi bertaraf etmeye kalkışması, yani sesini yükseltmesi, hak araması, zulme başkaldırması mümkün olmakla beraber, nadir görülen bir durumdur zira güce, tehdide boyun eğmemek, başkaldır

dırmak bedel ister ve bu bedeli ödetir de. İşte bu bedeli ödemeyi göze alabilen, hayatındaki düzeni, konforu kaybetmeyi kabul edebilen pek çıkmaz, çıksa da grupun desteğini alamadığı

Tüm dünya insanların neredeyse tamamında var olan bu hâlden; şikâyet eden, bu durumu değiştirmek isteyen de pek çıkmıyor nedense. Böyle olmasaydı şayet, neredeyse bütün ülke yöneticilerinin, halkın büyük kesiminin menfaatleri ile hiç uyuşmayan, sadece kendi egoist çıkarlarını önceleyen zalim yönetim şekillerini kolayca icra etmeleri mümkün olur muydu? Kitlesele eylemlerle bazen hak arayışına kalkışan halka karşı, bu kadar zalim olabilirler miydi?

için cılız bir ses olmanın ötesine geçemez. İnsanoğlu, tehdidi bertaraf etmekten ziyade, etkisini azaltma yolunu tercih eder çünkü böyle yapmak görece daha kolaydır ve tehdidi bir süreliğine de olsa ötelere. Evet, tehdit kaybolmaz zira zalim, zulmüyle var olduğu için, kendini ara ara hatırlatmayı bir zaruret olarak görür. Dolayısıyla zulme ve zalime ses çıkarmayanlar, her an keyfi bir uygulama ile karşılaşabilir; onu, zorda bırakan bir zulmün kurbanı olabilir ya da sevdiklerinin başına böyle bir şey gelmesini çaresiz bir biçimde izleyebilir.

Her halükârda zulmün, zalimin soğuk nefesini ense kökünde duyacaktır, bu kaçınılmazdır. Tüm dünya insanların neredeyse tamamında var olan bu hâlden; şikâyet eden, bu durumu

değiştirmek isteyen de pek çıkmıyor nedense. Böyle olmasaydı şayet, neredeyse bütün ülke yöneticilerinin, halkın büyük kesiminin menfaatleri ile hiç uyuşmayan, sadece kendi egoist çıkarlarını önceleyen zalim yönetim şekillerini kolayca icra etmeleri mümkün olur muydu? Kitlesel eylemlerle bazen hak arayışına kalkışan halka karşı, bu kadar zalim olabilirler miydi? Yöneticilerin Gazze'deki katliama, milyonların tepki göstermesine rağmen, bu zulme ortak olmaları ve onları durdurabilecek hiç kimsenin olmaması da yine insanların tepkisiz bir gelecekten yetişmiş olmalarından gelen bir güvenle kaynaklanıyor. İnsan, beşerî kuvvetlerden gelebilecek herhangi bir tehlikeye karşı kayıtsız kalmıyor, kalamıyor. Neden? Çünkü bu tehlikenin kendisine, sevdiğilerine maddi veya manevi zarar verme, acı çektirme ihtimali var. Kişi, bu acıyı bire bir yaşamamış da olsa geçmişlerin anlatımlarından, tecrübe aktarımlarından hareket ederek bir pozisyon alıyor, tutum takınıyor. Sonucunda da acı çekmek istemediği için, bu zalimlerin istekleri doğrultusunda hareket etmeye; yaşamlarını, düşüncelerini ona göre dizayn etmeye gayret ediyorlar. Despotların istekleri, emir; kanunları, karşı konulamaz, değiştirilemez, değiştirilmesi teklif dahi edilemez yasalar hâlini alıyor ve buna karşı koymak, hiç kimsenin aklına gelmiyor, böyle bir şey gündeme dahi getirilemiyor. Bu kadar cesur birileri, pek bulunmuyor.

İnsanların, beşerî otoriteler karşısında ta-kındıkları bu sünepe tavır, söz konusu Allah ve onun emirleri, yasakları oldu muydu, farklı bir hâl alıyor. Despot yöneticilerden gelme ihtimali olan bir zulüm söz konusu olduğunda korkan, sinen insanoğlu, Allah'a karşı daha rahat, aymaz bir tavır takınıyor. Hâlbuki âlemlerin rabbi olan Allah'ın azabı, daha çetin ve ebedi iken insan bu durumdan pek etkilenmiş gibi görünmüyor. Bu durumun birbirinden farklı sebepleri

olabiliyor. Allah'ın kesin olarak geleceğini haber verdiği azabı, bire bir yaşamayan ya da yaşayan birilerini görmeyen Âdemoğlu, vadedilen azabın ciddiyetini tam anlamıyla kavrayamıyor. Hâl böyle olunca da Allah'ın emir ve yasaklarına riayet etme ihtiyacı duymuyor. Heva ve hevesine uymak daha cazip geliyor. Dünyaperest insanların, toplumların dayattığı haz merkezli, hedonist bir hayat sürmek daha ilgi çekici oluyor. Bu çekicilik bazen öyle bir hâl alıyor ki haramlara bulaşmayan, onlardan uzak durmaya, Allah'ın emirlerine dikkat etmeye çalışan insanlar, ot gibi bir yaşam sürdürdükleri gibi aptalca bir ithamla karşı karşıya kalabiliyorlar. Asıl çekinilmesi, korkulması gereken Allah (cc) iken ondan yeterince hatta hiç korkulmadığını görüyoruz. Bu rahatlık ya Allah'tan hakkıyla korkulmadığı ya da Allah'ın hiçbir şekilde dikkate alınmadığı anlamına gelir zira bunun başka bir izahı olmaz.

Tabii bir de Allah'a inanmayan, dolayısıyla korkacakları ilahi hiçbir otoritenin olmadığı kimselerin sürdürdükleri hazcı bir yaşam tarzı söz konusu. Her ne olursa olsun, asıl kuvvetten, kudretten korkmayıp ölümlü ve zayıf otoritelerden korkmak, hayatın gerçek anlamını ciddi anlamda ıskalamak olacaktır. Zira iş işten geçip de ilahi kudret karşısında hesap vermeye durulduğunda gerçekler anlaşılacaktır.

Her ne isimle anılırsa anılsın, Allah'ın çizdiği helal dairenin dışında yer alan her lezzet, haz; fani ve insanı yok eden bir hüviyete sahiptir. Peşinde koşturanlara, öyle iddia edildiği gibi lezzetli bir hayat sunmayacaktır, tam aksine insanın ahiretini yok edecek ve onu ebedî bir pişmanlığa sürükleyecektir. Karşı konulamaz bir gerçek varsa o da gönüllerin ancak Allah'ı zikrederek, hatırlayarak huzuru, lezzeti bulacağıdır.

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTan, NEFİS, DÜNYA VE HAZCİLİK"

Kalb-i Selim

Sümeyye DEMİRCİ

Âlemlerin rabbine hamd, ahir nebisi **M u h a m m e d** Mustafa'ya salat ve selam olsun. İnsanları sevme ve sevilme yetisiyle yaratan, hayatını idame ettireceği yere uygun kılan rabbimizin bizlerde var ettiği bir nimettir, kalp.

Sözlükte "bir şeyin içini dışına çıkarmak, altını üstüne getirmek, ters çevirmek, bir şeyi başka bir şeye dönüştürmek ve değiştirmek" gibi anlamlara gelir. (Cevheri, I. Cilt , 204; Lisânü'l-'Arab, "klb" md.)

Kalp, aynı zamanda değişken, hâlden hâle giren, dönek manasına da gelen bir kelimedir. Öyle bir uzuv ki kalp, beden ve ruhun karargâhıdır. Eğer o selamette olursa ruh ve beden selamette olabilir. Kalp hem hayrın hem şerrin hem tevhidin hem küfrün kaynağı ve alanıdır. Kalp, hikmete ve nura yataklık ediyorsa ruhu besler ve kişiliği olumsuzluklardan korur, güçlendirir.

Âlimlerimiz demişlerdir ki aklın konusu daha

Kalp, aynı zamanda değişken, hâlden hâle giren, dönek manasına da gelen bir kelimedir. Öyle bir uzuv ki kalp, beden ve ruhun karargâhıdır. Eğer o selamette olursa ruh ve beden selamette olabilir. Kalp hem hayrın hem şerrin hem tevhidin hem küfrün kaynağı ve alanıdır.

çok görünen âlem iken kalbin ilgi alanı ağırlıklı olarak fizik ötesi âlemdir. **Ali (ra) efendimiz; aklın yeri kalptir, ziyadesi dimağdadır, der.** Takvanın ölçüsü olduğu gibi, kıyamette de kişinin değer ölçüsü kalbe göredir. Ruhun merkezi kalptir. İradenin olduğu yerdir. Duygu odağı bilgi pınarıdır.

Efendimiz (sav) buyuruyor ki "İslam alenidir, iman ise kalptedir (kalpte taalluk eder); takva burada, takva burada, takva burada (eli ile kalbini gösterir).

(Ahmed bin Hanbel)

İsfahani "Kalp, inançların tarlası konumundadır. Kalpteki inançlar da tohum gibidir. Yüce Allah'ın kelamı ise tarlayı sulayan yağmura benzemektedir." der.

Kalp, Allah ile kul arasında köprü mesabesindedir, Allah'ın arşıdır. Onunla buluşma zemini, eğer işgal altında değilse. Bu sebeple önemine binaen Resulullah (sav) bedende bulunan en önemli uzuvdan bahsetmiştir.

عَنْ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "...أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ."

Amirin En-Numân b. Beşîr'den işittiğine göre, Allah resulü (sav) şöyle buyurmuştur: "...Bilin ki vücutta öyle bir et parçası vardır ki o, iyi (doğru ve düzgün) olursa bütün vücut iyi (doğru ve düzgün) olur; o, bozulursa bütün vücut bozulur. Bilin ki o, kalptir."(Buhari, İman, 39)

Kalbin beden için ne kadar önemli olduğunu, resulümüz bize ne güzel özetlemiş. Bütün amellerin uygulama kararının çıktığı yer, bu sebeple onun sağlığına çok dikkat etmeliyiz. Hidayet öncümüz Resulullah'ın (sav) yüzlerce hadis-i şerifi vardır, bize ulaşmış olan. **"Şüphesiz Allah, sizin bedenlerinize ve şekillerinize bakmaz, kalplerinize bakar. (Ahmed bin Hanbel)**

Ayrıca Mutaffifin suresi 14. ayette "Hayır, bilakis onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini paslandırdı." Kalp işlevselliğini paslanarak kaybedebiliyor. İnsanın kalp gözünü örten, günahlardır. Kalbin hassasiyet ve fonksiyonu durduğu gün, insanda taşlaşma fitratının zittına hareketler süreci başlar. İslam davasını ve davetini yüklenmiş olan bir müminin, onunla özel olarak ilgilenmesi gerekecektir. Kalbi donanım ve arınma yollarını öğrenip o çabada olması gerekir ki ölmeden önce ölmüş bir kalbe sahip olmasın. İbni Kayyumlar, Kuşeyriler, İmam Gazaliler ömürlerini bu çalışmaya harcamışlardır (r. anh.).

Allahu teala kitab-ı mübinde nasıl bir kalbe sahip olmamız gerektiğini, dünyevi varlıklarımız olan evlatların ve malların bize, onları kendi yolunda kazanıp harcamanın dışında, onlardan bir kazancımız olmayacağını haber vermiştir. Hiçbir şeyin fayda vermeyeceğini açıkça beyan etmiştir.

"O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar."

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (٨٨) إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ .

Allah'a selim bir kalple gelenler müstesna. (Şuara, 88-89)

Şirk, ısrar edilen büyük günahlar ve Allah'ın (cc) vaadine karşı şüphe içinde olmak gibi hastalıklardan uzak, tövbe ve istiğfarla sürekli arınan kalpler, selim kalplerdir.

Müfessirler ve muhaddisler, selim kalplerin ne olduğunu ya da ona ulaşmak için hangi tedavi yollarını takip etmemiz gerektiğini anlatmak için yüzlerce kitap kaleme almışlardır. Selim kalpler; işgal altında olmayan, satılmamış ya da kiraya verilmemiş kalplerdir. Bunların her biri, birer kitap olacak konulardır. Tevhide inanamamızın altında yatan hedef de budur. Şirk, akı ve kalbi bozduğu için, haramdır. Tövbe etmeden ölen kişinin ebedî cehennemlik olduğu, itikadi bir mevzu olarak rabbimiz tarafından bize bildirilmiştir.

Kalplerin düşmanı olan şeytanı ve ondan korunma yollarını, nefsin nasıl arındırılacağını, kalplerdeki putlardan ve tutku hâline getirilen şehvetlerden arınma, öncelikle şu üç ilişkiye dikkat etmekle başlar. Kalbin **kitap, kible ve kabir** ile ilişkisi nasıldır? Bunlara, yaşantıları ile cevap verebilenler, selim kalbe sahip olduklarını söyleyebilirler.

Kalbin Kitapla Olan İlişkisi

Kalbin kitapla ilişkisi nedir? Kitap, kişinin kalbinde yankı buluyor mu, onunla barışık mı?

(Enfal-2) "Müminler ancak Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah'ın ayetleri okunduğunda imanlarını artıran ve yalnız rablerine dayanıp güvenen kimselerdir."

"Onlara çok merhametli Allah'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapınırlar." (Meryem-58) Kitabın yankı bulduğu barışık kalpler; onu okuyan, anlayan ve yaşayan kalplerdir. Kur'an'ın kontrolüne giren kalp, korunmuştur. Kişiyi kontrolü altına alır, sınırsız hürlüğün getirdiği kölelikten korur. Kur'ansız hayatlar, ölü hayatlardır. Rabbimiz, onu kalplere ve hayatlara şifa olarak indirmiştir. Kalbi kuşatılmış ve Allah'ın razı olmayacağı şeylerle doldurulmuşsa Kur'an, ona ulaşmaz.

Efendimiz (sav) buyurur ki öyle kimse-ler olacak ki okudukları Kur'an boğazlarından aşağı inmeyecek." (Buhari). Kalplerin, Allah'ın zikriyle tedavi olacağını, mutmain olacağını yine Kur'an bize öğretir. Allah'ın zikri

Kur'an'dır, hayat kitabıdır. Müntesiplerine hayatın tarzını öğretir. Bilesiniz ki gönüller ancak Allah'ı zikrederek huzura kavuşur. Vahiy yurdu na dönüşür. Bir Müslümanın, iman gereğini yaşayabilmesi için Kur'an'ın terbiyesi olmazsa olmazdır. Kur'an'la barışmalı, arasını düzeltmelidir. Her gün mutlaka onu okuyup anlama çalışması olmalı, kalbin arınmasının birinci, olmazsa olmaz basamağı budur.

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ (٨٢)

"Bilesiniz ki gönüller ancak Allah'ı zikrederek huzura kavuşur." (Rad-28)

İbni Abbas'tan (ra) Resulullah (as) şöyle buyuruyor: "Ancak Allah'ın kitabıdır ki kalpleri kasvet, katılıktan sonra yumuşatır, rabbine yöneltir ve mutmain kılar; ölmüş kalpleri ilim ve hikmetle diriltir. (Tirmizi)

Kalbin Kible İle Olan İlişkisi

Kible, insanın yönünü döndüğü yer manasıdır. Kişinin yönü nerededir? Dünya mı, ahiret mi? Her ikisi de mi? Ellbette ki biz Âdemoğlu, çift âlem sahibiyiz, tek yere odaklı donatılmamışız. Dünyayı, ebedî yere hazırlanma alanı olarak bilip orayı istikbalimize hazırlandığımız, kazanma alanı hâline getireceğiz ki asıl âlemde rahat edebilelim. Yüzümüzü döndüğümüz kible ile yönümüzü döndüğümüz kible örtüşüyor mu? Bunun sağlamasını ancak Resulullah'ın (sav) hayatını takip etmekle yapabiliriz. Hedeflerimiz, dünya odaklı olmamalıdır. Dünyada hedeflediklerimizin varış yeri başarısı da ahiret endeksli olmalıdır.

Yön tespitini baş gözüyle yapanlar yanılmıştır. Yön tespitini Kur'an ve sünnete, sefeye göre yapanlar kazananlardır. Ayrıca kible kalp ile ilişkisinde önemli bir tedavi yöntemi de namazların gereğini yerine getirmedi. Aslen tevhit eylemi olan bu ibadeti, sadece dinî bir ritüel durumundan kurtarıp kalbi Kâbe'ye taşımaktır. Böylece doğru, bilinçli bir yönelme ile sağlam hedefe varılabilir.

Kalbin Kabir İle Olan İlişkisi

Kalbin en ciddi problemlerinden birisi de katlaşması, basiretinin kapanmasıdır. Bu katılıktan ve kasvetten kurtulmasının en önemli ilacı da ölüm gerçeğidir. Allah'tan uzaklaşan kalp,

barındırdıklarıyla öyle hemhâl olur ki sanki ona bu son gelmeyecek gibi yaşar. Kalp, bu realiteyi içselleştirdikçe kitapla ilişkisi değişir ve kiblesi düzelir. Kalp güzelleşirse kabirde güzelleşir. Kalp, Allah'la öyle hemhâl olur ki olaylara, hayata bakışı değişir. Hayatı, ebedi âlemin rahatını kazanacağı bir yer olarak görür. Böylece kalbinde putlaştırdıklarının esaretinden kurtulur.

İnsanın, kalbinde barındırdığı tüm bağımlılıkları, onun putudur. Bu putlardan kurtulabilmek, doğru hedefe varabilmek için, yoldaki işaretleri çok iyi bilmek lazımdır. Kalplerin barındırdıkları, kişinin tüm kazanımlarıdır. Her birimiz, yüreğimizde taşıdıklarımıza bakalım, Bakara suresinde geçtiği gibi, onlara buzağı sevgisi içirildi. Bizi Allah'tan ayıran her şey, nasıl tağut oluyorsa kalplerin işgali için barındırdıklarımız da şirke düşmemize yol açabilir.

Kalpleri boş bırakmaya gelmez. İhlasla, ibadetle itminanın eksik kaldığı yeri; şehvetler, putlaşmış tutkular, servet ve şöhrat sevgisi işgal edecektir.

Hesaba çekilmeden önce kendimizi hesaba çekmeliyiz. Ömer (ra); kalbimi kaybederim, kalbime bir şey olur, diye diye sürekli tir tir titriyordu. Kalbini hastalıklardan, Resulullah'ı takip etmekle kurtarıyordu. Selim kalp, Allah sevgisinin egemen olduğu kalptir.

Şeyh İbn Teymiyye (ra) şöyle demiştir: "Düşmanlarım bana ne yapabilir ki? Ben cennetimi yüreğimde taşıyorum, nereye gitsem o, benimle gelir. Hapsedilmem halvet, sürgün edilmem hicret, öldürülmem şehadettir. Değil mi ki göğsümde Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti vardır." İmam, ideallerin kalpte nasıl taşındığını ne güzel anlatır bize.

Rabbim bizleri hürriyete taşıyacak kalplere sahip olmanın izzetiyle, bizden öncekilerin hayatlarıyla hayat bulduklarımızın yolunda kılınsın.

Kalplerdeki putlardan, şirkten, şeytandan ve avanelerinden korunmanın, şeytandan sakınmanın tek yolu Kur'an ve Resulullah'ın sünnetine tabi olarak, öğrenerek, yaşayarak kurtuluşa varılabilir. Sadece onları sevmek, bizi hakkıyla korumaz. Sevgi eylemle beslenir.

En emine emanet olunuz.

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTAN, NEFİS, DÜNYA VE HAZCILIK"

Kalbin İlacı

Sercan AKBAYRAK
akbayraksercan@gmail.com

Bismillahirrahmanirrahim. Elhamdulillah rabbilâlemin, vessalatu vessalamu ala rasulina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain. Emma ba'd.

Kulun en büyük düşmanı kendi nefsidir. Buna paralel olarak "kendi dünyası"nda yaşadığı en büyük cihadı da nefsiyle olan mücadelesidir. Kişinin nefsi neye yönelirse ve iştihak duyarsa kalbin hüviyeti ona göre şekillenir. Kulun tüm yönelimleri, amelleri, ahlaki güzelliği nefsinin ıslahına ve kalbinin, batinının güzelliğine bağlıdır. Çünkü nefisten kaynaklanan kalbi hastalıklar, kendini amellerde ve ahlakî hasletlerde gösterir. Konuya daha umumi anlamda baktığımızda ise ümmet-i Muhammed'in ahlaki, ailevi, içtimai gerilemesinin en büyük sebebi, nefsi kaynaklı kalbi hastalıklarıdır.

Şeytan, nefse vesvese vermekten bir an olsun gaflete düşmez. Kişi, bu vesveselere karşı

Şeytan, nefse vesvese vermekten bir an olsun gaflete düşmez. Kişi, bu vesveselere karşı yüce Allah ile olan ünsiyetini sağlamlaştırmalıdır. Şeytanın "boş" kalple işi olmaz. O, her zaman dopdolu kalplere sizmanın yollarını arar. Öyleyse biz, bu azgın ve lanetli düşmandan nasıl korunacağız?

yüce Allah ile olan ünsiyetini sağlamlaştırmalıdır. Şeytanın "boş" kalple işi olmaz. O, her zaman dopdolu kalplere sizmanın yollarını arar. Öyleyse biz, bu azgın ve lanetli düşmandan nasıl korunacağız? Bizler böyle güçlü bir düşmana karşı, sabır ve azimle, her şeyi yaratan ilaha (subhanehu ve teala) sığınarak korunabiliriz. Yüce Allah, kuluna kâfidir.

Şeytanın vesveselerinden kurtuluş, Allah'tan yardım isteme ve onu razı edecek amelleri yapmayı sağlayacak

vasıta ve sebeplere tutunma ile mümkün olabilir.

"Şüphesiz kullarım üzerinde senin bir hâkimiyetin yoktur."¹

Allah'ın yardımından faydalanmak için kalbimiz, her hâl ve hareketinde Allah'a yönelmeli ve kişinin ortaya koyabileceği en güzel davranış olan gönülden, yani ihlas ve ihsan üzere bir kul-

1 Hicr, 15/42.

luğu yerine getirmelidir. Bu durum, kul ile şeytanların arasının ayrılması demektir. Böylece kul, Allah'ın rızasını gözeten ve sürekli yakın üzere bir kulluğa sahip olacaktır.

Kalp, ihlas ve ihsanla dolu olduğunda yüce Allah'a yakın olan kullardan olacaktır ve böylelikle "**Senin ihlaslı kılınmış kulların hariç...**"² istisnası, onu da kapsamına alacaktır. Rab-bim beni ve sizleri onlardan kılsın.

Kalbin arınması, tüm beden arınması demektir. Çünkü kalp, beden hükümdarıdır. Dolayısıyla bu hükümdar, ordusunu dile-diği gibi yöneten bir güce sahiptir. Hepsinin hizmetinde ve tahakkümü altındadır. Kalbinin sağlıklı yapısını sürdürmesi ve doğru gidişatını koruması her Müslümanın temel hedefi olmalıdır.

Kalbe bağlı olarak bir kul bilmelidir ki tüm beden ve organları, kalbin doğru olmasıyla hakka yönelecektir. Göz, keşif ve öncü kuvvetidir. Görme açısındakileri hemen kalbe iletir. O şey, kalbe yerleşir yerleşmez aralarındaki güçlü bağ ve iletişimden ötürü, gözde etkisini aniden gösterir. Göz, kalpte olanı görme duyusuna yansıtan aynadır. Dil de onun tercümanıdır. Kalpte olanı, işitme duyusuna iletir. Dolayısıyla kişi kalbiyle görür ve kalbiyle işitir.

Kurtuluşa erecek olan kalp, içerisinde hiçbir küfür ve şirk barındırmayan, Allah'ı ve emirlerini seven, nefret ettiklerinden içtinab eden, ona güvenip dayanan, Allah'tan hakkıyla korkan ve kulluğunu, ümit ile korku arasında, Allah'a halis kılmış olan kalptir.

Gördüklerimiz ve işittiklerimiz ne kadar ha-

2 Hicr, 15/40.

Kalbe bağlı olarak bir kul bilmelidir ki tüm beden ve organları, kalbin doğru olmasıyla hakka yönelecektir. Göz, keşif ve öncü kuvvetidir. Görme açısındakileri hemen kalbe iletir. O şey, kalbe yerleşir yerleşmez aralarındaki güçlü bağ ve iletişimden ötürü, gözde etkisini aniden gösterir. Göz, kalpte olanı görme duyusuna yansıtan aynadır. Dil de onun tercümanıdır. Kalpte olanı, işitme duyusuna iletir. Dolayısıyla kişi kalbiyle görür ve kalbiyle işitir.

yırlı ve güzelse kalbimiz de o denli güzel ve hayırlı demektir. Yüce Allah, birçok ayetinde bu üçünü bir arada zikreder. Örneğin:

"Çünkü kulak, göz ve kalp (gördüğünden, duyduğundan, niyetlenip azmettiğinden) bunların hepsinden sorumludur."³ ayetinde bu hakikati zikreder.

Allah'ın Yardımı İçin Nefislerin İslahı Gerekir

İlahi yardımın inmesi için bir nedenin bulunması gerekir. Kur'an'da Nuh'a (as), tufanın gerçekleşmesi sırasında kullanmak için, uzun süredir Allah'tan gelen

vahiyle yaptığı geminin, onu ve onunla birlikte olanları kurtardığından söz eden kıssasını hatırlamamız gerekiyor. Aslında bu gemi, denizde ilerleyecek bir güce sahip değildi. Gemi sadece ahşap tahtalardan ve demir çivilerden oluşuyordu. Onu yürüten ve ona hareket ve gücünü veren yüce Allah'tır:

"Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık, inkâr edilmiş olana (Nuh'a) bir mükâfat olmak üzere gemi, gözlerimizin önünde akıp gidiyordu."⁴

Dolayısıyla Nuh (as) gibi, bir hazırlık ve yardıma müstehak olabilecek haslete sahip olmamız gerekiyor. Bunlar olmadan Müslümanların bir başarıya ulaşması söz konusu değildir. Yüce Allah müminlerin velisidir, rabbidir. Lakin Müslümanlar, yardım almaktan uzak bir durumdaydıysa bu, hiçbir şekilde gerçekleşmeyecektir.

İslam bireysel olarak arınmayı emrederken bu, bireysel olarak başlar ve tüm ümmeti

3 İsra, 17/36.

4 Kamer, 13-14./54.

kapsayıcı bir etkiyle sonuçlanır. Toplumsal olarak arınma ve başarı, bireysel olarak bir nefis tezkiyesinden ortaya çıkar. İslam ümmetinin genel anlamda bir çöküşü, aslında fert fert Müslümanların; nefsi, kalbi ve akli olarak birlikte çöküşüdür, diyebiliriz. Çünkü İslam, bireysellik dini değildir; umuma açılan, kapsayıcı bir dindir.

Kul açısından nefsindekini değiştirmek; yanlış düşünce ve anlayışları değiştirmeyi, imanın kalbe hâkim olmasını, kalbin katılığının giderilmesini, her türlü putlardan arınmayı, yüce Allah'a karşı doğru ve samimi olma konusunda nefisle mücadele etmeyi ve onun rızasını kazanmayı gerektirmektedir:

“De ki şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi, âlemlerin rabbi Allah içindir.”⁵

Kul, çağının saptırıcı silahlarına karşı uyanık olmalıdır. Her dönemin kendine has bir şirk, küfür, fık görünümlü vardır. Dalalet yolları bazen kusursuz bir yapıya sahip olabilir ve böylece kitleleri kendine daha kolay çekebilir. Bu yolu kusursuz kılan, sadece batılın büyüğü değildir. “Uyarı levhası” olan kulların da gafleti buna sürükleyebilmektedir.

Kullukta eşit yaratılan kalplerin, hayırlarda yarışırken gösterdikleri eksik çaba noktasındaki gafletlerinden dolayı hayıflanmaları gerekmektedir. Kendisinden hiçbir üstünlüğü olmayan kişilerin daha öncü, iştihak sahibi, atılğan olması kişinin kendini sorgulamasını gerektiren bir durumdur. Aynı iman çerçevesinde, farklı teslimiyetin sergilenmesi hilkat olduğu kadar, nefsin düştüğü bir hâl olarak pasifize olmuş bir kalbin yansımaları olabilir. Dolayısıyla kulun kendini hesaba çekmesi, ahireti için hayırlı olacaktır.

Nefsin Islahı İçin İlaç Nedir?

Peki, nefsi arınma, kalbin katılığının giderilmesi için ilaç nedir? Muhakkak ki herkesin kendine göre bir ilacı vardır. Tespit edilen ilacın daha önceden bir tecrübesi olması, ilacı daha

etkili kılacaktır. Önümüzde, selefimizin örnekliği ve İslam ümmetinin şanlı tarihi vardır.

O tarihi incelediğimizde Müslüman olmadan önce, son derece garip ve cahil bir hayat yaşayan, sonra durumları değişen, yüce Allah katına kul olmak için, köklü bir değişim yaşayan neslin parlak sayfalarını göreceğiz. Onun için çalışıyor ve onu razı etmek için her şeylerini feda ediyorlardı. İşte bu, Allah'ın kendilerinden razı olduğu, sahabe nesliydi. Onlar, yüce Allah'a karşı samimiydiler. Aralarında birçok ihtilaf olmasına rağmen, uzun yıllar insanlığa yön verdiler. İmparatorlukları ortadan kaldırdılar. Hepsinin ortak bir hedefi ve amacı vardı: Yüce Allah'ın rızası. Onun dinine hizmet ettiler. Onlar, Allah'ın dinine yardım ettiği ölçüde, yüce Allah da onlara yardım etmişti. Tüm gizemin, sorunların ve soruların anahtarı bu neslin hayatında gizlidir.

Selefimizi bu denli yücelten, onları üstün bir konuma getiren mucize neydi?

Onları bu denli mükemmelleştiren ilaç neydi? Bu harikulade portre, onların kalplerine hâkim olan deruni imanın bir yansımasıydı. Onlar Kur'an'ın ifade ettiği gibi, **kalplerine iman yerleştirilmiş kimselerdi.**⁶

Onları karanlıklardan nura çıkartan bir diğer vesile de -yine Kur'an'ın ifadesiyle- yüce Allah'ın zikrettiği üzere Kur'an idi: **“Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları, dosdoğru yola yöneltip iletir.”⁷**

Kur'an, bu değişimi gerçekleştiren bir ilaç ise o hâlde bizlerin de bu ilaca tüm gücümüzle yapışmamız gerekiyor: **“Ey insanlar, rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve müminler için bir hidayet ve rahmet geldi.”⁸**

Velhamdülillahi rabbilâlemin. Selam ve dua ile...

6 Haşr, 59/9.

7 Maide, 5/16.

8 Yunus, 10/57.

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTAN, NEFİS, DÜNYA VE HAZCILIK"

Şeytanın Kibir Putuyla Başladı Her Şey

Rüstem AYILMAZDIR

Hamd, âlemlerin rabbi Allah'a, salat ve selam, nebilerin sonuncusu ve resulünün efendisi Hz. Muhammed'e, onun ehl-i beytine, bütün ashabına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onlara uyanlara olsun.

Şeytanın kibir putuyla başladı her şey. Kimdi şeytan? Diğer adıyla Azazil, ilminden ve takvasından dolayı yükselmişti melekler katına. Onun kudretinin farkındaydı. Peki, Allah'ın takvalı kulları arasında olması yetmiyor muydu? Daha ne isteyebilirdi ki bir kul? Nasıl bir gedik açılmıştı ki kalbinde?

Kibir putuna evrilen, hırs putu muydu; onu, huzur-u ilahiyeden kovan? **"Hani biz meleklerle, Âdem'e secde edin, demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O diretti, büyüklendi ve kâfirlerden oldu."** (2/Bakara, 34) Allah, insanları ve cinleri cüzi irade sahibi kıldı. Onlar, melekler gibi değiller.

Şeytanın kibir putuyla başladı her şey. Kimdi şeytan? Diğer adıyla Azazil, ilminden ve takvasından dolayı yükselmişti melekler katına. Onun kudretinin farkındaydı. Peki, Allah'ın takvalı kulları arasında olması yetmiyor muydu? Daha ne isteyebilirdi ki bir kul? Nasıl bir gedik açılmıştı ki kalbinde?

Nefisleri olduğu için; sorgulayabiliyor, arzu ve isteklerine boyun eğebiliyor. Marazlı kalbin sonu, put edindiğin şeyin kurbanı olmaktır. Çünkü taptığın şeye kendini adarsın ve her şeyinle kendini feda edersin. İblis, sen yüzyıllarca rabbine kulluk et, sonra kalbinin bir köşesinde beslediğin putu rabbine tercih et. Ne kötü bir son. En aşağılık varlık olarak kıyamete kadar insanoğluna karşı savaş açacak, yeryüzündeki bütün putların mimarı şeytan!

İrkçilik putunun da öcüsüdür şeytan. **(Allah) buyurdu ki sana emrettiğimde**

seni secde etmekten alıkoyan nedir? Dedi ki ben ondan daha hayırlıyım. (Çünkü) beni ateşten, onu topraktan yarattın." (7/Araf, 12) Neyden yaratıldığımız önemli mi? Önemli olan Allah'ın emir ve yasaklarıdır. Yerin ve göğün sahibi olan rabbim, kanun koyandır. O, dilediği şeyde tasarruf hakkına sahiptir.

Neyi, neyden yaratacağına o, karar verir. Yarıttıklarını o, konumlandırır. Madde putunu öne süren şeytan; ateşin, topraktan üstün olduğu gafletine kapılmıştı. Marazlı kalbin sahibi şeytan, böylece sapıtanlar listesinde ilk sırayı almış oldu.

İblisi, nefsi yoldan çıkarmıştı. Onun, içinde yerleştiği hırs putu, bir başka put olan kibir putuna dönüşmüştü. Şeytan, Hz. Âdem ve Hz. Havva'yı kandırıp Allah'a karşı itaatsizliğe sürüklemişti. Allah, insanların ve cinlerin atalarını yeryüzüne kovulmuş bir şekilde kıyamete kadar birbirlerine düşman olarak gönderdi. Şeytan, Allah'tan kendisini saptırmasına (!) karşılık, kıyamete kadar mühlet istedi. Allah'ın murat ettiği şey gerçekleşecekti ve şeytana izin verdi. Böylece hak ile batılın savaşı başlamış oldu.

İnsanoğlunun başına büyük bela olacaktı, şeytan. İnsanı saptırmak için, cinlerden ve insanlardan olan ordularıyla usanmadan, bıkmadan savaşacak, hak yoldan saptırmak için yoğun bir mesai harcayacaktı. Şeytan, Allah'ı inkâr eden bir kul değildi. Hatta Allah'ı çok iyi tanıyor; onun hak olduğunu, her şeyin sahibi olduğunu, izzet ve şerefine yemin bile ediyor. Şeytanın kavgası insanoğlu ile... **Dedi ki beni saptırmana karşılık, ben de onları (saptırmak) için senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım.” (7/Araf, 16)**

“Sonra kesinlikle onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoğunu şükredici bulamayacaksınız.” (7/Araf, 17)

İstekleri bitip tükenmek bilmeyen nefis, insana kötülüğü emreder. Şeytanın tuzakları ve insan iradesiyle şekil alır. Eğer insan, Allah'ın emir ve yasaklarına uymayan, fık u fücur içinde yaşayan, günahkâr, fasık biri ise nefsi onun için putlaşır ve nefsi emmare damgası yer. Sınırsız özgürlük isteyen nefis; kulu, Allah'a karşı her türlü günahı işlemeye müsait hâle getirir. İnsan öyle bir hâle gelir ki esfelüssafilin seviyesine iner, böylece nefis putuna kulluğa devam eder.

İsteklerini Allah'ın emir ve yasaklarına göre

yaşayan, onun çizmiş olduğu hudutlardan dışarı çıkmayan, sadece onun ilah ve rab olduğunu kabul eden, ibadetlerini ona has kılan kul, nefisini dizginlemiş, nefsi emmareden sıyrılıp en yüksek makama, nefsi kâmile doğru yol almıştır.

İnsanoğlunun Allah'ın gazabını üzerine çekeceği her türlü pisliliği yaptığı, put pazarına döndürdüğü dünyada her kavme peygamber gönderilmiştir. Ant olsun ki biz her ümmet arasında, Allah'a ibadet, kulluk edin ve tağuttan kaçın (diye tebliğ etmesi için) resul göndermişizdir. Allah, içlerinden kimisine hidayet bahşetti, kimisine ise sapıklık hak oldu. Yeryüzünde gezip dolaşın ve yalanlayanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın. (16/Nahl, 36)

Kendilerini putlaştıran krallar, kendilerini ilah görüyor ve insanlara her türlü zulmü mübah görüyorlardı. Heva ve heveslerini put edinen din adamları, kendi hegemonyalarını kurmuş, teokrasi çarkı ile insanlara istediklerini satabiliyorlardı. Zenginler, para putuyla istedikleri kapıları açabiliyor, halkın veya proletaryanın canına okuyabiliyordu. Günümüze kadar bu güçlü putların sahibi, değişik versiyonlarla bu şekilde geldi. Zamanla putlar değişti ve insanlığa farklı şekillerde sunuldu. Bütün bu taştan ve helvadan putlar, insanların içindeki putların dışarıya yansımalarıdır. Gücü yeten, kendi içindeki putu ya somutlaştırıyor ya da karşımıza bir ideoloji olarak çıkartıyor.

İnsan, çok karmaşık bir varlık olup içindeki düşünce okyanusunda dalıp çıkmaktadır. İstekleri, arzu ettikleri şeyler, elde etmek istedikleri, hırsları, idealleri onun için, âdeta put dükkânına çevirmektedir. Müslüman; bütün bunları, inancının süzgecinden geçirerek, Allah'ın hudutlarını çiğnemenin uygun olanı gerçekleştirilmeye çalışmalıdır.

Müslüman, kalbindeki putları yıkmadan tam manasıyla Allah'a kulluğu gerçekleştirmez. Allah'ın kendisinden razı olduğu bir kul olabilmenin yolu, kalpteki bütün putların, put kıranı olmakla gerçekleşir. Bugün eğer ümmet olarak

bu haldeyse kalplerimizdeki putları kıramayıştığımızdır. Taştan, tunçtan putları kırmasak ne olur ki içindeki putları kırmadıkça.

Para putu için inancı-mızdan taviz vermedik mi? Sırf daha çok kazanayım derken çalışmak da ibadettir, sözünün arkasına saklanmadık mı? Daha fazla para kazanmak için, namazın zaman kaybı olduğunu, şeytanın gaflet fısıltısının sarhoşluğuna kapılıp paranın kulu olan nefis, ne zaman kıracaksın putunu? Karun'u hatırlayın. Hazinelerinin anahtarını onlarca devenin

taşıdığı serveti vardı. Ne dedi Karun? **Dedi ki bu (servet), bende var olan bilgi, tecrübe, maharet sebebiyle bana verilmiştir. Bilmez mi ki Allah, ondan önce kendisinden daha güçlü ve yığıdıkları servet çok daha fazla olan kimseleri helak etmiştir. Mücrimlerden günahları sorulmaz. (28/Kasas, 78)** Karun şırmarmıştı. Servetinin çokluğu onu kör etmiş, para putunun kulu olmuştu. Başka ayetlerde Allah, onu ve mülkünü yerin dibine geçirdiğini haber veriyor. Kurtaramadı malını mülkünü; o, kalbinde açgözlülükle parlattığı putu. Yazacak o kadar çok put var ki hangisini yazalım? Hangisinden dert yanalım? Dünya, put pazarı. İnsan ise tezgâhtarı olmuş.

Kadın putuna tapan ve en aşağılık bir hayatı, "oh be dünya varmış" zirvasıyla şehvet bataklığına batmış nefis; Allah'ın sana helal kıldığı şekilde kadınla evlenmen, seni daha şerefli bir kul yapmaz mı? Nasıl olur da sen bir Müslüman olarak kendini teşhir eden, aşağılık şehvetperestlerin tuzağına düşüyor ve onlarla aynı seviyeye gelebiliyorsun? Hâlbuki iffetli olmak, dünya hayatının en güzel saadetlerinden-dir.

Ailemizde, ticaretimizde, çevremizde, yolculuklarımızda, ibadetlerimizde; saf, temiz ve arınmış bir şekilde rabbe kulluk etmeliyiz. Kalplerdeki putları kırıp sadece Allah'a yönelmeliyiz. Kalplerdeki putları, Müslümanların içine girerek onların ders veya sohbetlerine dâhil olarak kırabiliriz. En önemlisi, kalpleri elinde bulunduran Allah'a çokça dua etmemiz gerekiyor.

Peygamberimiz (sav) Mekke davet yıllarında, gece Kâbe'de ibadet ederken bütün putları kırabilirdi. Ama yapmadı. Ne faydası olacaktı ki kalplerdeki putları kırmadıkça taştan putları kırmanın. Ertesi gün, daha iyi bir put yapacaklar ve Müslümanlara daha çok bileneceklerdi. Tevhit davasını da anlamamış olacaktardı. Peygamberimiz (sav), taştan olan putlardan önce kalplerdeki putlara, tek tek balyoz darbesi indiriyordu.

Peygamberimizin (sav)

hayatında kalplerdeki putları kırmada birçok örnek var. Mekke'nin fethinden hemen sonra Müslüman olan Attab b. Esid (ra) Peygamberimiz (sav) Huneyn gazvesine çıktığında Attab b. Esid'i vali tayin etmiştir. Peygamberimiz (sav) bu şekilde; aile putunu, yaş putunu ve kidem putunu yıkmıştır. Usame b. Zeyd'in ordu komutanı olması ise kavim putuna, ten putuna ve şahıs putuna balyoz indirmiştir.

Müslümanların, hayatlarının her anını Allah'ın emrettiği şekilde yaşaması gerekiyor. Allah, insanın başıboş olmadığını bize bildiriyor. Ailemizde, ticaretimizde, çevremizde, yolculuklarımızda, ibadetlerimizde; saf, temiz ve arınmış bir şekilde rabbe kulluk etmeliyiz. Kalplerdeki putları kırıp sadece Allah'a yönelmeliyiz. Kalplerdeki putları, Müslümanların içine girerek onların ders veya sohbetlerine dâhil olarak kırabiliriz. En önemlisi, kalpleri elinde bulunduran Allah'a çokça dua etmemiz gerekiyor. Rabbim, kalplerimizdeki putları kırmayı ve İlaykelimetullah uğrunda mücadele etmeyi nasip etsin.

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTAN, NEFİS, DÜNYA VE HAZCILIK"

Yeryüzüne Dağılan Putlar

Rüveyde Bera PALA

Keskin bir bıçak üzerindedir insanlık. Kurtulmak isterken daha çok parçalar kendini ve doğru bildiği yön her zaman uçurum olur. Gerçeğe dünyada değil de ahirette ereceğini, adalet tesisinin asıl orada kurulacağını bilseydi belki, bedeni görünmez bataklıklarda çürümez, kalbi ise siyahın en korkunç hâline bürünmezdi. Eğer bilseydi insanlık, yeryüzünde topladığı şeylerin kendisini boğacağını, her adımını bilinçli atardı. Eğer bilseydi insanlık, yaşadığı yerin menfaat ve rekabet çukuru olduğunu, İslam'ın rabbi dışındaki tasmalılara itaat etmezdi. Fakat insan... İnsan hiçbir zaman bilmeyi, bilenlerden olmayı tercih etmedi.

Dünyadaki hiçbir şey, insanı tatmin edecek ve sırtından yük alacak nitelikte değil. Aksine her geçen gün rüsvalığın en dibine sürüklenen

Dünyadaki hiçbir şey, insanı tatmin edecek ve sırtından yük alacak nitelikte değil. Aksine her geçen gün rüsvalığın en dibine sürüklenen toplumlardan da anlaşılacağı üzere, yaşamaya çalışmaktan başka bir uğraşa da layık değil. Milletler, kendi kendini yok etmeye ant içmişçesine önüne gelen her sele kapılıp gidiyor ve bu gidiş o kadar hızlı ki şeytan bile çoğu zaman, dinlenecek vakit buluyordur şüphesiz.

toplumlardan da anlaşılacağı üzere, yaşamaya çalışmaktan başka bir uğraşa da layık değil. Milletler, kendi kendini yok etmeye ant içmişçesine önüne gelen her sele kapılıp gidiyor ve bu gidiş o kadar hızlı ki şeytan bile çoğu zaman, dinlenecek vakit buluyordur şüphesiz.

İnanç kelimesi, zihinlerde artık herhangi bir şey ifade etmiyor. Ruhsuz insanlık için dinî kavramlar; ezik ve gereksiz, İslam'ı yansıtan fiiller alelacayip geliyor. Müslüman'ın, kalbine naksettiği inanç gereği gerçekleştirildiği eylem ise mühür vurulmuş kalpler için sıradan işlerden...

Sözün özü, böyle zor bir zaman içinde dini kucaklamış olanlar ve basit zevklere sırt dönüp salt fikrinin yüceliğini haykırmak isteyenler, yaşam mücadelesi veriyor.

Kolay olanı benimsiyor, telaşlı bedenler. Fakat yaptığı işler her zaman en zor ve en zah-

metlileri oluyor kendince. Çünkü dünyayı istiyor, dünyadan besleniyor, dünya için çalışıyor, dünyaya ayak uyduruyor ve dünyada yaşamayı kurguluyor kafasında. Ebediyet denen şey, onun için bu betonlarla çevrili evren; ebedî olan ise ruhu betonlardan oluşan sayısız vücut...

İnsan, her şeyi o kadar iyi biliyor ki... Nasıl yaşamaması gerektiğini; neyin doğru, neyin yanlış olduğunu; özgürlüğü; inancı; düşünceyi; mutluluğun nerede olduğunu; rahat nefes alacağı işleri; tutunduğu

dalların sağlamlığını... Kısacası her şeyin ayırıcısına varmış hâlde. Dünyanın tanımı, onun için rengârenk ve hür bir yaşayış. İşte bu tanıma dayanarak neticede istediği her şeye, arzuladığı yaşama, kendine çizdiği yolda, yani bu sonu olmayan âlemde ulaşacak.(!)

Tüm bu sözler, ölüm kavramını beyninin tozlu rafına kaldıran, rotası alevli uçurumdan gayrisi olmayan bedenlerdir. Dünya, ısrarla bizleri içine çekmeye, o lezzetli zehrinden içirmeye çalışıyor. Çünkü görevi bu. O, kendine verilen "aldatıcı" olma vazifesini hakkıyla yerine getiriyor. Tüm düzenleri elinde oynatanı -yani şeytani- fazlasıyla memnun ediyor. Onun bu derece başarılı olması, hiç kuşku yok ki bizim yardımımla mümkün oluyor.

Bizler, yapışmamız gereken halkayı, her seferinde karıştırdık. Hatta bile isteye elimizi İslam'dan çekip kirli cazibesine tutunduğumuz dünyayı tercih ettik. O, hep çekici geldi gözlemlere, hep zaaflarımızdan vurdu bizi. İmtihanın ne demek olduğunu unutturdu. Tercih sunmadı çünkü hiçbir zaman. Tek bir seçeneği, ateş çukuruna sürüklenmeyi koydu önümüze. Bizse itiraz etmeden, farklı çözümler aramadan kabul ettik bu oyunu. Önce tadına baktık ateşin. Di-

Dünyanın neresinden tutarsak tutalım, bozuk düzenlerin bilindik eserleriyle karşılaşırız. Bunlar karşısında söylenecek sözler ve sayılacak yergiler büyük şeyler ifade etmese bile yanlışın yanlışlığını, bizim teslim olduğumuz din, her yerde ve her zaman haykırmayı emrediyor. Bütün temelsiz putların karşısında İslam, her daim üstün gelecektir.

limizi çok yakmayınca dalıverdik suursuzca. Kolumuzdan tutup biraz daha derine çekti, bir şeyler bizi ve işte o zaman dünya, gözümüze hep pembe göründü. Bizse boğulmayı, çırpınarak vazgeçmeye yeğledik.

Yaşayan hiç kimse inançsız değildir. Aksini iddia eden, kendi kendini yalanlıyordu ancak. Kalbini mutlaka bir varlığa teslim eder zira. Mesela bir sisteme teslim eder veya bir insana, herhangi bir gündeme, popüler bir görüşe, giyim ya da yiyecek modasına, herkesin övdüğü bir sektöre, herkesin kabul etti-

ği bir fikre, herkesin desteklediği bir yeniliğe, herkesin boyun büktüğü yasalara, sorgusuz bir şekilde yüce kabul edilen yüceler yücesi(!) şahsiyetlere, "olur"lara, "evet"lere, "aynen"lere, samimiyet dolu (!) sözlere ve daha birçok alışlagelmiş unsurlara teslim eder (Teslim olma kavramı, eminim hiç bu kadar alçalmamıştı).

Dünyanın neresinden tutarsak tutalım, bozuk düzenlerin bilindik eserleriyle karşılaşırız. Bunlar karşısında söylenecek sözler ve sayılacak yergiler büyük şeyler ifade etmese bile yanlışın yanlışlığını, bizim teslim olduğumuz din, her yerde ve her zaman haykırmayı emrediyor. Bütün temelsiz putların karşısında İslam, her daim üstün gelecektir. O nedenle sözü ona vermek, akılları başlara getirmek için yeterli mahiyettedir: **"De ki Allah katında uğrayacakları ceza itibariyle kötünün kötüsü bir durumda olanları size haber vereyim mi? Bunlar, kendilerini Allah'ın lanetlediği, gazabına uğrattığı, kimini maymunlara, kimini domuzlara çevirdiği kişiler ve şeytani güçlere tapanlardır. İşte buldukları yer ve konum itibariyle en kötü olan ve dosdoğru yoldan en çok sapmalar onlardır."** (Maide, 60).

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTAN, NEFİS, DÜNYA VE HAZCILIK"

Nefis ve Şeytanın Durumu

Emrah DOĞRU

Şeytan, bizim görme organımızdan uzaktır. O, bizi görür ve duyar; biz ise onu göremeyiz, duyamayız, yaptığı hileleri bilemeyiz. Onun nerede olduğundan haberimiz olmadan kulaklarımıza fısıldar ve bize vesvese verir. "Acaba hep merak ettiğimiz hatta çoğu kişinin korktuğu şeytan kimdir?" sorusu zihnimizde hep kalacaktır.

Rabbimiz bizlere şeytanın kim olduğunu, insana olan düşmanlığını ve onunla nasıl mücadele edeceğimizi bizlere

öğretmiştir. Bu konuyu şu şekilde özetleyebiliriz: Şeytan, Allah'a karşı geldiğinde ona kim vesvese verdi? Hz. Âdem'e secde etmeyi reddettiğinde bir şeytan yoktu, öyleyse ona kim vesvese verdi? Şeytan, Allah'a karşı günah işlediğinde onun şeytanı kimdir, diye sorsak? İnsanın gerçek şeytanı ortaya çıkacaktır. Bunun cevabı ise nefistir.

Nefis, İblis'e vesvese vermiş ve onu kendisine itaatkâr kılmıştır. Böylece nefis, İblis'i en

Şeytan, Allah'a karşı geldiğinde ona kim vesvese verdi? Hz. Âdem'e secde etmeyi reddettiğinde bir şeytan yoktu, öyleyse ona kim vesvese verdi? Şeytan, Allah'a karşı günah işlediğinde onun şeytanı kimdir, diye sorsak? İnsanın gerçek şeytanı ortaya çıkacaktır. Bunun cevabı ise nefistir.

aşağı mertebeye indirmiştir. Nefis, İblis'in Allah'ın rahmetinden uzak kalmasının, kanadının kırılmasının ve Allah'a yakın meleklerden cennetten çıkarılmasının sebebi olmuştur.

Öte yandan nefsin, hâlden hâle geçen şekilleri vardır. Bunun içindir ki Kur'an-ı Kerim, nefsin mertebelerini şöyle zikreder:

1. Nefs-i Levvame: Bu mertebedeki nefis, iyiliği severek yapar, kötülüğü ise istemediği hâlde işler. Bu nefis, hayır ile şer arasında bir mücadele yaşar.

2. Nefs-i Emmare: Bu mertebedeki nefis, kötülüğü seven ve kötülüğe meyilli olan nefistir. Bu nefis, bazen ebedî hüsrarla karşı karşıya kalabilmektedir.

3. Nefs-i Mutmainne: Bu mertebedeki nefis, kanaat ederek yaratıcısına teslim olan ve ancak iyi gördüğü ameli işler. Bu nefis, kötülüklerden sakınmaya ve ihlusa sahiptir ve dünya lezzetlerinden sıyrılıp yücelen, kalıcı hayat olan ahiret

için çaba gösteren nefistir.

4. Nefs-i Mardiyeye: Bu mertebedeki nefis, kendisine verilenden razı olan ve Allah'ın da razı olduğu nefistir. Bu nefsin mutmain olması, takdir ettiği ve hükmettiğine rıza göstermesini gerektirir. Bunun için bu nefsi hiçbir şey hak yoldan çeviremez. Kul, rabbinden razı olursa rabbi de ondan razı olur zira rabbi gücendiren şey, kişinin kulluk dairesinden çıkmasıdır. Bunun için kul, kulluğunu bilirse Allah'ın rızasını hak eder.

5. Nefs-i Zekiyye: Bu mertebedeki nefis, cihada mahal olan nefis türüdür.

Buna göre nefis, beden her türlü ihtiyaçlarını karşılarsa adi ve dünyevi yani "emmare" olur ve bu nefis, nefis mertebelerinin en aşığıdır.

Eğer nefis, ruhun ihtiyaçlarını karşılarsa "melekût-i" (mutmainne veya mardiyeye) olur. Bu nefis ise yüce mertebeye sahip olan nefistir.

Kur'an'da "nefis" kelimesi 295, "şeytan" kelimesi 88, "İblis" kelimesi ise 11 yerde geçer. Dikkat edilirse "nefis" kelimesinden, Kur'an'da "şeytan" ve "İblis" kelimelerinden daha fazla bahsedilmiştir. Buradan da nefsin ne kadar tehlikeli olduğunu anlayabiliriz.

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim, "nefis" kavramı için önemli anlamlarını, insana etkisini ve nefis vesvesenin, şeytanın vesvesesinden daha tehlikeli olduğunu açık ve net bir şekilde anlatmıştır. Nitekim şeytanın tuzağı, nefsin tuzağına göre daha zayıftır. Bu da bütün kötülüklerini şeytanın vesvesesine bağlayanlar için güzel bir cevaptır. Günah işleyip "şeytana uydum" diyenler, sadece kendilerini kandırıp şeytana sığınmaktadırlar. Kendi arzu ve isteklerine uyanlar, şeytana suç atmaktadırlar. Dolayısıyla her günah, şeytan kaynaklı değildir. Ancak nefis, kişiye vesvese verir ve onu çoğu günaha sürükler. Bunun için insan, şeytandan ziyade, nefesine

Nitekim günümüzde insanlar, haramları ve yasakları biliyor. Bildiği hâlde nefsinin ve şeytanın arzularına teslim oluyor. Adam, arzularına uyuyor, patronunu Allah'tan değerli görüyor. Patronu, "Namaz kılmayacaksn, izin vermiyorum." diyor, nefsi namaz kılmak istemiyor, "Patronum izin vermedi." diyor, nefsinin arzusuna uyuyor.

karşı dikkatli olmalıdır.

Kuran'da "şeytan" kavramı birçok ayette geçmekte olup bununla "İblis" kastedilmiştir. Burada ise "şeytan" kavramı ile "şeytanların reisi" kastedilmektedir. Bunun için "İblis" kelimesinin manasından farklı olabilmektedir. Diğer yandan ise Kur'an nassına göre "İblis" ile "şeytan" kavramları aynı manaya da gelebilmektedir. Bazı âlimler de "İblis" kelimesini, "şeytan" kelimesinin eş anlamlısı olarak kabul etmiştir.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "De ki ben, Allah'ın dilediğinden başka,

kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim." (Araf-188) ayetinde, rabbimiz nefislerimizdekini en iyi bilendir ve kendi isteğimizle yapılanlardan Allah sorumlu değildir. Bizim, hiçbir konuda gücümüz yoktur. Kuvvet sahibi Allah'tır.

Başka bir ayette de rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Yemin olsun nefse ve onu düzgün bir şekilde yaratana, ona kötü ve iyi olma kabiliyetini ilham edene, nefsinin maddi manevi kirlenmelerden arındıran elbette kurtuluşa ermiştir, onu arzularıyla baş başa bırakan da ziyan etmiştir." (Şems 7-10)

Burada nefis üzerine yemin edilmesinin dikkatimizi çekmesi gerekir. Çünkü nefis üzerine yemin edilmiştir. Yaratılış bakımından da üstünlük göstermektedir.

Ona akıl, düşünce, mantık, hayal gücü, hafıza, karar verme gücü, irade kuvveti ve diğer pek çok kuvvetler bağışlanmıştır. İnsanın nefsi ne iyi ve kötüyü ilham etmenin iki anlamı vardır: Birincisi yaratıcısı ona, iyi ve kötü eylemi yerleştirmiştir ve bu his, herkeste mevcuttur. İkincisi, herkeste şuursuz olarak şu tasavvurlar olmuştur: Ahlak bakımından hangi şey iyi, hangi şey kötüdür ve iyi ahlak ve amel ile kötü ahlak ve amel birbirine eşit değildir. Fücür, kötü ahlak çirkin bir şeydir. Takva, kötülükten sakın-

mak için iyi bir şeydir bu düşünceler insan için yabancı değildir insanın fitratı buna göre düzenlenmiş yaratıcısı ona doğuştan iyi ve kötüyü ayırt etme yeteneği vermiştir.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Nihayet nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü. Bu yüzden de kaybedenlerden oldu." (Maide-30)

Nefsinin kötü arzusuna kapılan Kabil, Habil'i öldürmüştü.

Hz. Yusuf'u kuyuya atan kardeşleri hakkın da ise rabbimiz, ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Gömleğinin üstünde sahte bir kan ile geldiler. (Yakub) dedi ki bilakis nefisleriniz size (kötü) bir işi güzel gösterdi. Artık (bana düşen) hakkıyla sabretmektir. Anlattığınız karşısında (bana) yardım edecek olan, ancak Allah'tır." (Yusuf-18)

Hz. Yusuf'un kardeşlerini de kötülük yapmaya nefisleri sürüklemiş ve Hz. Yusuf'u kuyuya atmışlardı.

Efendimiz hadislerinde de nefisle ilgili şöyle buyurmaktadır: "Akıllı kişi, nefisle hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Zavallı, ahmak kişi ise nefsinin arzu ve isteklerine uyan ve buna rağmen hâlâ Allah'tan iyilik temenni edendir." (Tirmizi, Sıfatü'l-Kiyame, 25)

Efendimiz bütün müminlere, nefsin doymak bilmeyen yönünden Allah'a sığınmalarını (Müslim Zikir,73) öğütlemiş ve "Nefsimin şerrinden sana sığınırım." (Tirmizi, Daavat,14) şeklinde dua etmemizi öğretmiştir.

Üzülerek söylüyorum ki günümüzde Müslümanlar, nefislerine ne hoş gelirse, ne güzel gelirse haram mı helal mi demeden onu yapıyorlar. Nefsinin şerrinden Allah'a sığınmak için, dua etmek akıllarına dahi gelmemekte çünkü haramlar, nefislerini daha çok cezbetmekte, âdeta şeytanın işini kolaylaştırıyor Müslümanların çoğunluğu, maalesef bu şekilde.

Rabbimiz ayetinde şöyle bir uyarı yapmaktadır: "Heva ve hevesini ilah edinen ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu, Allah'tan başka kim doğru yola erdirtirbilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?" (Casiye-23)

Ali Küçük hocamızdan Allah razı olsun, ayeti kerimeyi şöyle tefsir etmiştir: "O kişi bilerek sapmıştır. Yani adam her şeyi bilmektedir. Ne yaptığı, neyi tercih ettiğini bilmektedir. Yaptığı işi cehaletle değil, bir bilgiyle yapmaktadır. Yaptığı şeyin bilincindedir. Bildiği hâlde, bilerek sapmak istemiştir de Allah onu saptırmıştır. Böylece Allah'ın saptırmasına liyakat kazanmış ve bunu hak etmiş olan bu adamı Allah, sapıklığı üzerine terk edecek ve onun kalbini, kulağını mühürleyiverecek, gözünü perdeleyip hiçbir gerçeği görmez ve anlamaz hale getireverecektir."

Nitekim günümüzde insanlar, haramları ve yasakları biliyor. Bildiği hâlde nefsinin ve şeytanın arzularına teslim oluyor. Adam, arzularına uyuyor, patronunu Allah'tan değerli görüyor. Patronu, "Namaz kılmayacaksın, izin vermiyorum." diyor, nefsi namaz kılmak istemiyor, "Patronum izin vermedi." diyor, nefsinin arzusuna uyuyor. Koca, karısının tesettürlü olmasını istemiyor, açık bir şekilde gezmesini istiyor. "Kocam böyle giyinmemi istiyor." deyip nefsinin arzusuna uyuyor. İki Müslüman birbirine küsmüş; annesi, babası, kocası "Onunla konuşma bir daha!" diyor; annesinin, babasının sözünü dinliyor, Allah'ın küsme eylemini yasakladığını da biliyor, nefsinin arzusuna uyuyor. Ramazan gelince oruç tutmamak için bahaneler üretiyor ve oruç tutmuyor, nefsinin arzusuna uyuyor. Namaz kılmanın farz olduğunu biliyor ama kılmıyor, nefsinin arzusuna uyuyor. Ne yazık ki nefsi hep ön planda tutuyor, nefsi Allah'ın emirlerinin önüne geçiriyor ve nefsi ilah ediniyor. Patronunun, kocasının, annesinin, babasının sözünü dinliyor, Allah'ın emirlerine karşı geliyor ve o sözünü dinledikleri kişileri Allah'tan değerli gördüğü için patronunu, kocasını, annesi ve babasını ilah edinmiş oluyor. Nefis, insana neler yaptırıyor. Rabbim bizleri nefsimizin şerrinden, şeytanlaşmış insanların şerrinden, şeytanların şerrinden korusun. Ayaklarımızı dini üzere sabit kılsın, ayaklarımızı kaydırmasın. Amin.

Faydalanılan Kaynaklar:

- Tefhimu'l-Kur'an (Mevduci)
- Besair'ul-Kur'an (Ali Küçük)
- Temel İslam Ansiklopedisi

Dosya:

"KALPLERDEKİ PUTLAR VE ARINMA YOLLARI: ŞEYTan, NEFİS, DÜNYA VE HAZCİLİK"

Modern Dünyada Mutluluk Yanılgısı

Zeynep KOÇ

Gün içerisinde yaşadığımız pek çok olayı bir mutluluk vesilesi sayabiliriz. Bu, kimi zaman mutfaktan gelen yemek kokusu, kimi zaman bir bebeğin ilk kelimesi, kimi zaman da mutlu sonla biten bir roman oluverir. Birbiriyle hiç de alakası olmayan mutluluk örnekleri, böyle uzar gider. Fakat sebepler ve vesilelerin farklı olmasına rağmen, neticede herkeste ortak duyulan o hisse mutluluk deriz. Fakat mutluluk dediğimiz şey, tam olarak nedir? İhtiyaç ya da isteklerimizin karşılanması mı, yoksa tamamen başka bir şey mi?

İyi ve kötünün ne olduğunu belirleyen ahlak ilmi, mutluluğu da kendi anahtar kavramları arasına alır. Gerek antik dönem gerekse klasik dönemin mutluluk anlayışı ise bilhassa ruh ve beden ikiliği üzerinden geliştirilmiştir. Düşünürler bunu Antik Yunan'da "eudamonia", İslam dünyasında ise "saadet" kavramlarıyla ele almışlardır. Bu kavramlar genel manada insanların mutlu olmayı amaç edindiğini savunur. Fakat bu mutluluğun tam olarak ne olduğu hakkındaki fikirler çeşitlilik gösterir. Mesela Eflâtun'a göre mutluluk doğruluk ve adaletten, mutsuzluk da

Mutluluğun ölçütü olarak haz, yalnızca romanların sayfalarında bir mürekkep lekesi olarak kalmayıp çağımızın en büyük problemlerinden biri olmuştur. Öyle ki hep daha fazlasını isteyen ama asla sınır tanımayan zombilere dönüşmüş insanları.

ölçsüzlük ve adaletsizlikten doğar. Aristoteles'e göre de nihai amaç mutluluk olup kişiye göre değişen bir şeydir. Örneğin bir hasta için mutluluk sağlıklıken bir fakir için mutluluk zenginliktir.¹ Ancak maddesel olan tüm hazlar, duylara hitap ettiği için, kişiden kişiye de durumdan duruma da değişir, bu sebeple de nihai amaç olamaz. Dolayısıyla mutluluğa dair daha makul bir açıklamayı tercih etmek gerekecektir.

Farabi, İslam düşünce dünyasında saadeti nihai amaç ile tutarlı bir şekilde iliş-

kilendiren önemli isimlerden biridir. *Medinetü'l-Fazıla* adlı kitabında, saadeti şu şekilde tanımlar: "Saadet, insan ruhunun, vücutta maddeye ihtiyaç arz etmeyecek bir tekemmül mertebesine ulaşmasıdır." Başka bir ifadeyle, insanın kendi varlığı içerisinde maddedeye ihtiyaç duymadığı bir hâldir. Farabi, insanın bu hâle ulaşabilmesini duyu verilerinin akledilmesine bağlar. Nitekim duyum ve tahayyül vasıtasıyla ortaya çıkan temayül, insanda ilk mükemmelleşme arzusunu ifade eder. Burada temayülle elde edilen makuller ise bu kemâle ermek için kullanılır

1 Mustafa Çağrırcı, "Saadet", DİA maddesi.

ki bu merhaleye de saadet denir.² Dolayısıyla da saadet, aslında insanın varlık mertebesine ilişkin olup onu rabbine yaklaştıran bir aşamadır. Bu saadetin istenmesiyle de kişinin amelinde iyilik ve güzellikler hasıl olur. Böylece erdemler ve erdemli davranışlar ahlaki kuşatır.

Ancak modern döneme gelindiğinde anlaşılan mutluluk, daha çok hazcılık fikrine dönüşmüş ve başkalaşmıştır. Ahlaki hazcılık, söz konusu mutluluk amacına, acıdan kaçınıp haz elde etmekle ulaşabileceğimizi, bundan dolayı hazın yaşamdaki en yüksek iyi olduğunu, her eylemin hazza yönelmesi gerektiğini, insan eylemlerinin ahlaki değerinin hazza yol açıp açmamalarıyla belirlendiğini savunur.³ Dolayısıyla da maddeden uzaklaşmayı gerektiren mutluluk fikri, umudunu tamamen maddeye bağlamıştır. Artık mutluluk değil, hazın kendisi nihai bir amaç oluvermiştir. Çünkü bu düşünme şeklinin temelinde, insan doğasının hazza yönelip acıdan kaçacak bir yapıya sahip olduğu öncülü bulunur. Böylece psikolojik bir zorunluluk sebebiyle fayda ve bireysel mutluluğun ölçüsü haz olarak belirlenmiştir. Bunun en açık biçimini Oscar Wilde'ın Dorian Gray'in Portresi romanındaki betimlemede buluruz: "Şu dünyada acı çekmek dışında her şeyi anlayışla karşılayabilirim. Acı çekmeyi anlayabilmem mümkün değil. Acı çekmek kötüdür, çirkindir, karanlıktır. Çağımızın acıya duyduğu sempaside, hastalıklı bir şey var. İnsan, yaşamının renklerine, güzelliğine, coşkusuna sempati duymalı."

Mutluluğun ölçütü olarak haz, yalnızca romanların sayfalarında bir mürekkep lekesi olarak kalmayıp çağımızın en büyük problemlerinden biri olmuştur. Öyle ki hep daha fazlasını isteyen ama asla sınır tanımayan zombilere dönüştürmüştür insanları. Bilhassa mesele para olduğunda her şeyin mübahlaştığı ve doğru olanın ne olduğunun sorgulanmadığı, kaskatı bir maddesellik dünyayı ele geçirir. Akıl, kuvvetini kaybeder ve katı düşünceler idolleşir. İşte burada aklın görüş alanının kapanması ve selim bir şekilde düşünememeye yüzleşir insanoğlu. Bunun sebebi, günümüzün en tehlikeli putu olan haz düşkünlüğüdür. Her ne kadar put deyince aklımıza taştan, hurmadan yapılmış heykeller gelse de insanın içsel putlarının da olabileceği göz ardı edilmemelidir. Maalesef ki bu içsel put; insanı taşa, arsaya, telefona, arabaya,

ya, lükse, zenginliğe kul köle kılar. Bu durumda insanın daima en üsttekini elde etmesinin önündeki engel ne olacaktır? Kaçtığımız acı ne ki soluk soluğa mutluluk kılıklı hazın kapısını çalacağız? Kırmızı çizgimiz ne olacak ki acıdan kaçınırken zevkin uzattığı eli sıkacağız?

Zevkin acıya üstünlüğü olarak resmedilen mutluluk tablosu, Hrisitiyan düşüncesiyle ilişkisi, Orta Çağ'da papalık devletinin halka zulmetmesi, kefarete ve dünyaya karşı nihilist olmak üzerinden okunabilir. Batı'da bu düşüncenin nasıl eleştirildiği bir yana, bu çelişkili ve tutarsız iddiaya en başta nasıl cevap verildiğini incelemek gerekir. Bu sebeple bizim burada yapacağımız şey, bu türden bir mutluluk fikrine haz-elem ikiliği içerisinde, İslam düşünürlerinin nasıl cevap verdiğine göz gezdirmek olacak. Nitekim yanlış düşünme şekline doğan yeni yanlışlar, konuyu daha da işin içinden çıkılmaz kılacaktır.

Farabi, hazın elemenden bağımsız bir şey olmadığını savunan Kindi ve Razi ile hemfikirdir. Ona göre haz, acı çeken birinin acılı hâli kurtularak normale döndüğündeki durumdur, tıpkı acıkmış bir insanın yemek yediğinde normal bir açlık seviyesine gelmesi gibi. Ona göre hazlar ve elemeler, maddi ve manevi olmak üzere ikiye ayrılır. Maddi olanları geçici, manevi olanları sürekli. Geçici haz ve elemelere pek aldırılmamak gerekir çünkü onlar, zıddına dönüşebilir. Bizi ilgilendiren ise geçici olmayanlardır. Dolayısıyla da gelip geçici olmayan asıl saadet de ölümden sonra gerçekleşecektir.⁴ Bu dünyadaki saadetin imkânında, insanın doğasına bakmak faydalı olacaktır. Bir ihtiyacın ya da rahatsızlığın giderilmesinde görülen ne haz ne de elem duyulan hissizlik durumuna ise *tabiata dönüş* adı verilir. Hissizlik ve sükûnet durumu olan tabiat, insanda tabii denge hâlinin sağlanmasıyla meydana gelir. Bu tabii denge hâlinin bir diğer adı da *itidal* olarak geçer.⁵

İki ucun ortasını bulmak ve aşırılıklardan sakınmak anlamındaki itidal, yaşamın ve dünyanın tüketilmesinin önündeki en büyük engel olacaktır. Tüketim çılgınlığının normalleştiği bu çağda, dinmek bilmeyen açlığı tabiatımıza, özümüze, fitratımıza davet etmek gerekir. Bu ise yalnızca hazza düşkünlüğü değil, aşırılık ve hadsizlikten kaynaklanan tüm putları kıracaktır. Böylece itidal üzere olan güzel ahlak, kişiyi en yüksek iyi olan mutlak saadete ulaştıracaktır.

2 Farabi, Medinetü'l-Fazıla, çev. Nafiz Danışman, İstanbul, Maarif Basımevi, 1956, s. 54-57.

3 Ahmet Cevizci, Felsefe Sözlüğü, s. 806.

4 Farabi, Medinetü'l-Fazıla, s. 102.

5 İlhan Kutluer, "Elem", DİA maddesi.

İsrail'in Suikastleri Direnişi Yok Edemeyecektir

Belen Fernandez
Al Jazeera English, 29.09.2024
Çeviren: İsmail CEYLAN

İsrail ordusu, Beyrut'un Dahiyeh semtinde gerçekleştirdiği devasa hava saldırısıyla Hizbullah genel sekreteri Hasan Nasrallah'ı öldürdükten sonra, Nasrallah'ın "artık dünyayı terörize edemeyeceği" müjdesini vermek ve "zaferle" övünmek için X platformuna çıktı.

Evet, siz de takdir edersiniz ki son bir yılda Gazze'de katledilen 40.000 kişinin faili Nasrallah'tı ve son bir haftada Lübnan'da 700'den fazla insanı da o öldürdü. Artık kimsenin korkmasına gerek yok, Nasrallah artık dünyayı terörize edemeyecek. Siz yataklarınızda rahatça uyurken İsrail sizin güvenliğinizi sağlamak için dünyayı teröristlerden temizliyor.

Ve İsrail, Nasrallah'ın ortadan kaldırılmasını örgüte kesin bir darbe olarak pazarlarken Orta Doğu tarihine kısa bir bakış atarsak bu tür cinayetlerin şaşırtıcı olmayan bir şekilde, direnişi ortadan kaldırmanın aksine, daha da sağlamaştırdığı apaçık ortaya çıkıyor.

Orta Doğu yakın tarihi, İsrail'in işlediği suikastların, direnişi yok etmek adına hiçbir işe yaramadığını açıkça göstermektedir.

Örneğin, Hizbullah'ın kurucularından ve ikinci genel sekreteri Abbas El-Musavi, 1992'de Güney Lübnan'da, İsrail helikopterleri tarafından gerçekleştirilen suikastta karısı ve beş yaşındaki oğlu ile beraber öldürüldü. İsrail

bu olayda da kanlı başarısı için kendini hemen tebrik etti ancak kutlama için çok erkendi. El-Musavi'nin suikastının ardından Nasrallah genel sekreter seçildi ve Hizbullah'ı sadece Lübnan'da değil, tüm bölgede önemli bir güç hâline getirdi.

Onun liderliğinde Hizbullah, 2000 yılında İsrail'i Lübnan topraklarından kovdu, böylece 22 yıllık acımasız işgale son verdi. Yine 2006'da İsrail'e karşı 34 günlük savaşta, düşmanına başarılı bir şekilde karşılık vererek İsrail ordusuna aşağılayıcı darbeler indirdi.

Bu süreçte, İsrail'in Hizbullah figürlerini öldürme konusundaki saplantısı, grubu zayıflatmak için pek işe yaramadı. Örneğin 2008'de Suriye'de Hizbullah komutanı İmad Muğniye'nin MOSSAD-CIA tarafından ortaklaşa

öldürülmesi, onu Hizbullah sempatanları arasında daha da efsanevi bir hâle getirdi.

Bunlara ek olarak Filistin liderlerine yönelik onlarca yıldır devam eden sayısız suikastlardan da söz etmek gerekiyor. Bunların hiçbiri Filistinlileri, davalarından alıkoyamadı. Associated Press (AP), Filistin Kurtuluş Örgütü'nün (FKÖ) birkaç liderinin 1973'te İsrail komandoları tarafından "daha sonra İsrail'in en üst düzey ordu komutanı ve başbakanı olan Ehud Barak liderliğindeki bir gece baskınında" Beyrut'taki dairelerinde öldürüldüğünü yazmıştı. AP raporuna göre, Barak'ın ekibi "İsrail işgali altındaki Batı Şeria'daki FKÖ operasyonlarından sorumlu olan Kamal Adwan'ı; FKÖ'nün yürütme komitesi üyesi Muhammed Youssef Najjar'ı ve FKÖ sözcüsü, karizmatik yazar ve şair Kamal Nasser'i öldürdü". Bu cinayetler, saygın Filistinli yazar, şair ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin sözcüsü Ghasan Kanafani'nin 17 yaşındaki yeğeniyle birlikte Beyrut'ta MOSSAD tarafından

öldürülmesinden bir yıl sonra gerçekleşti.

Bu ve diğer önde gelen Filistinli şahsiyetlere yönelik suikastlar, Filistin direniş hareketini pek de engellemedi. 1980'lerde ve 2000'lerde birinci ve ikinci İntifadaların gösterdiği gibi, Filistinliler onları örgütleyecek siyasi veya askerî liderler olmadan da kitlesel halk ayaklanmaları başlatabildiler.

Sonrasında, İsrail geleneksel direniş gruplarını şiddetle dağıtmaya çalışırken yenileri ortaya çıktı. İşgalcilerin, başlangıçta FKÖ'ye karşı bir denge unsuru olarak ortaya çıkmasından memnuniyet duyduğu HAMAS da bunlardan biriydi. Sonunda, HAMAS da kendini İsrail'in suikast stratejisinin hedefinde buldu; bu strateji her zamanki gibi, iddia edilen hedeflerine ulaşamadı.

1996'da İsraililer, HAMAS mühendisi Yahya Ayyaş'ı cep telefonuna patlayıcı yerleştirerek öldürdüler. Bu saldırı belki de İsrail'in Lübnan

genelinde çağrı cihazlarını ve diğer elektronik cihazları patlattığı son terörist girişiminin habercisiydi.

Sonra Mart 2004'te Gazze'de, tekerlekli sandalyesi üzerindeyken helikopter saldırısıyla öldürülen Şeyh Ahmet Yasin, HAMAS'ın kurucularından biriydi. Halefi Abdülaziz Rantisi ise bir aydan kısa bir süre sonra İsrail'in hava saldırısında öldürüldü.

Tüm bunlara ek olarak düzenli İsrail askerî saldırılarına ve sürekli suikastlara ek olarak üç kıyametvari savaşa katlanmasına rağmen HAMAS, 7 Ekim'de İsrail'e saldırı gerçekleştirebilecek kadar kapasite oluşturmayı başardı.

Son olarak ise Temmuz 2024'te HAMAS'ın siyasi şefi İsmail Heniye -Gazze'de ateşkes anlaşmasının başmüzakerecilerinden biri ve uluslararası alanda "ılımlı" olarak kabul edilen-suikastı, Filistinlilerin soykırıma karşı direnişini azaltmadı. Ancak Heniye suikastı ile İsrail, toplu katliamlara ara vermeyeceğini de tescillemiş oldu.

Lübnan Hizbullah'ının var oluşu da on binlerce Lübnanlı ve Filistinlinin öldürüldüğü 1982'deki İsrail'in Lübnan işgaline dayanır. "Celile Barış Harekatı" olarak adlandırılan işgal, görünüşte Lübnan'daki İsrail karşıtı direnişi ortadan kaldırmayı amaçlıyordu ancak doğal olarak direnişi daha da güçlendirdi.

Bu harekatı meşrulaştırmak için öne sürülen savaş sebebi, İngiltere'deki İsrail büyükelçisi Shlomo Argov'a yönelik bir suikast girişimiydi. Argov hayatta kaldı fakat "Celile Barışı"nın hedefindeki Lübnanlı ve Filistinliler, bu "barış" operasyonunda Argov kadar şanslı değillerdi.

Siyonistler ve destekçilerinin ahmakça gözden kaçırdıkları bir gerçek var: Buradan çıkarmaya çalıştıkları halk, en az onlar kadar zeki ve onlardan daha cesur.

Son yüz yıllık Orta Doğu tarihi bize gösteriyor ki İsrail ve destekçileri, buradaki halkları katlederek hiçbir sonuca varamamıştır. Yine açıkça görülüyor ki her suikast ve her katliam, bölgede yeni bir direniş örgütlenmesi başlatmıştır.

Mescid-i Aksa - Üç Mescit - Kâbe - III

Nazife ACISU

Hak üzere topluluk... Peygamberimizin uyarısına bakalım. Ebu Ümame (ra) Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Ümmetimden bir topluluk, daima hak üzere olacak ve düşmanlarına kesin bir şekilde üstün gelecektir. Allah'ın emri gelinceye dek, şiddetli geçim sıkıntısına düşmeleri durumu hariç, muhalefet edenlerin muhalefeti onlara zarar vermeyecektir. Ya Resulallah! Onlar nerededirler, dediler. O (sav), onlar Beytül-Makdis'te ve Beytül-Makdis'in etrafındadır, buyurdu." (Ahmet bin Hanbel, Müsned, 36/657, no: 22320)

Özellikle Gazze halkının imanı, tüm yeryüzüne yetiyor. Hak üzere yaşayan Gazze halkı, Allah'tan ümidi kesmeden, sabır ve sebatla, düşmana karşı eğilip bükülmeden bu İslam davasına devam ediyorlar.

"Müminler düşman kuvvetlerini karşılarında görünce bu, Allah'ın ve resulünün bize vadettiği durumdur, Allah ve resulü hep doğru söy-

Beytül-Makdis'in geleceği, Müslümanların geleceği; Müslümanların geleceği, Beytül-Makdis'in geleceğidir. Beytül-Makdis özgür, huzurlu olursa Müslümanlar da huzurlu olacaktır. Maalesef şu anda işgal altında, Müslümanlar da işgal altında. Beytül-Makdis ümmete, ümmet Beytül-Makdis'e muhtaçtır.

kiliyorlar.

ler, dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyet duygularını arttırdı. Müminlerden bazı kimseler Allah'a verdikleri sözü yerine getirdiler, kimileri onun yolunda can verdiler, kimileri de ecellerini bekliyorlar, (vaatlerini) asla değiştirmediler." (Ahzab 22-23)

Tam bir teslimiyet içerisinde, Allah bizim vekilimizdir, Allah bizim mevlamız, Allah bizim yardımcımızdır, biz sadece ondan yardım dileriz diyerek mallarıyla, kanlarıyla, canlarıyla, mümince bir duruş gösteriyorlar. O kadar samimiler ki tüm dünyayı et-

Neyi temsil ettiklerinin bilincinde bir topluluk var karşımızda Gazzeli anneye "Gazze'nin güneyi daha güvenli değil mi, diye sorduklarında bu ayeti söylüyor. Ayetleri sadece dilleriyle söylemiyorlar, aynı zamanda eylemleriyle gösteriyorlar. De ki "Allah'ın bize yazdığından başkası başımıza gelmez. O, bizim mevlamızdır, inananlar Allah'a güvensin. Bizim ölüm zamanımızı kimse değiştiremez, Allah'ın dilediği vakitte gerçekleşecektir. Ayrıca Allah'a kavuşa-

çağımız zamanı ve şehadeti bekliyoruz. Yıkıntıların içinden çıkan kardeşlerimiz; direnişi bırakmayacağız, canımız, kanımız Mescid-i Aksa'ya feda olsun, diyorlar. "Allah'ım razı olana kadar bizlerden al, diyorlar.

Şehit Kavramı

11-12 yaşlarında bir kız çocuğu, **şehitliği** âdeta tefsir ediyor: Şehit olmuş kardeşine dokunan diğer kardeşine, onu rahat bırak, diye sesleniyor. Allah tarafından rızıklandırılan, memnun edilen şehide dokunma. Onun mekânı çok güzel, rahatsız etme. İmanın, küçük yaşta bilincinde olan kızımızdan öğreneceğimiz çok şey var.

Teslimiyet Kavramı

Allah bize yeter, o ne güzel vekildir. 10 tane psikologa gidelim, bu kelimenin tesirinin binde birini veremezler, bu teslimiyetle tedavi oluyorlar.

Umut

Buldukları her fırsatta birbirlerini teselli ediyor, birbirlerine sahip çıkıyorlar. Hemen hayata dönüp çalışmaya başlıyorlar. Tek kelime ile Ebu Ubeyde'nin, Kur'an ayetleri ile konuşması, hepimizin tüylerini diken diken etmesi... Ebu Ubeyde'nin dilinden okunan ayetler, bizim kalplerimize tesir ediyor. İslam'ın verdiği izzetle de kendisine hayran bırakıyor. Sadece bizleri değil, tüm dünyayı kendine hayran bırakıyor.

Vehn

Birbirlerini yemek kabına çağırınlar gibi, çeşitli ümmetlerin sizin üzerinize (saldırmak, sizi yok etmek için) birbirlerini davet etmeleri yakındır. Ashaptan biri, ey Allah'ın resulü, o gün bizim sayımız az mı olacak, diye sordu. Resulullah (sav) bilakis o gün (sayıca) çok olacaksınız fakat selin üzerindeki köpük ve çer çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanınızın kalbinden heybetinizi çıkarıp atacak ve kalbinize 'vehn' atacak, buyurdu. Ashaptan biri, ey Allah'ın resulü, 'vehn' nedir, diye sordu. Resulullah (sav), dünya sevgisi ve ölüm korkusu, diye cevap verdi."

Müslüman ülkelerin sayısı çok fazla, yardım edecek güçleri de var fakat caydırıcı bir tepki gösterilmiyor.

Dünyalığın değiştiremediği insan olmaya çalışmak, adaletli olmak, gecelerimizi ihya etmek, ihlaslı olmak, teslim olmak, değişime kendimizden başlamak gerekmektedir.

Algı Oluşturuyorlar

1. Tarih kitaplarına baktığımızda İslam tarihi denince 571 yılından, peygamberimizin (sav) doğumundan başlatırlar oysa İslam tarihi, ilk peygamberimiz Hz. Adem (as) ile başlar ve diğer peygamberlerle devam eder. Hepsi, İslam üzere gönderilmiş peygamberlerdir ve biz hiçbirini ayırt etmeyiz, hepsi peygamberimizdir.

2. Kudüs kelimesi, Kur'an-ı Kerim'de geçmiyormuş gibi, bu meseleden uzak durmamızı isteyen insanlar var. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Mescid-i Aksa, Kur'an'da Beytü'l-Makdis ve hadislerde arz-ı mukaddes isimlerine sıkça rastlarız. Kur'an'da bu kadar bahsi geçen peygamberler diyarından, ilk kıblemizden vaz mı geçeceğiz?

3. Kudüs, Kur'an'da nasıl geçiyor, diye araştırma kitabını Yahudi akademisyenlere yazdırdılar, İbraniceden ve İngilizceden Arapçaya çevirdiler. Hazırlanan bu kitapları, Kudüs sokaklarında ücretsiz dağıttılar. Yahudiler bedavaya hiçbir şeylerini vermezler. Müslümanların mukaddes toprağı Mescid-i Aksa hakkında, Müslümanları şüpheye düşürücü bilgiler üretiyor ve Mescid-i Aksa'yı önemsizleştirmeye çalışıyorlardı. Mescid-i Aksa'ya canım feda, söylemlerini basitleştirmeye çalışıyorlardı.

4. Her dönemde münafıklar vardır. Bir örnekle açıklayacağım: Yıl 2014, Yusuf Zidan adında sözde alim televizyonda anlatıyor. Kudüs, Kur'an'da yok. Kudüs, diye kastedilen yer, Cirane taraflarındadır. Ya da Selahattin Eyyubi hakkında olumsuz sözler sarf ediyor. Soruyorlar Yusuf Zidan'a, şimdiye kadar hiç bu konulardan bahsetmemiştiniz, şimdi neden bu konu hakkında konuşuyorsunuz? Yukarıdan talimat geldi. Mısır halkı, Mescid-i Aksa hakkında çok hassaslar ve bağlılar, bu bağlılığı sarsmak için bu açıklamaları yaptığını açıkladı. Talimatı veren kişinin, Sisi olduğunu belirtiyor.

5. Çıkarılan çeşitli haberler ve algı operasyonları ile Müslümanların kafaları karıştırılıyor. Filistinliler topraklarını satmış olsa bile binde birdir, mecbur bırakılmışlardır. Filistin davası, savaştan sonra artık bitmiştir, algısı. Dünyanın en ileri silahlarıyla günlerdir ne HAMAS'ı ne de Gazze'yi ele geçirebildiler.

6. Yapılan boykotlar başarısız, bir tek benim almamamla, satmamamla ne olacak, söylemleri... Oysa hisselerinin değeri düşüyor, ömür boyu boykot edelim. Müminler, birbirinin karde-

şidir. Bir kardeşine zarar gelmesini istemez ve her durumda ona yardımcı olmak ister. Ümitsizlik şeytanın sevdiği şeydir.

7. Naziler tarafından yıllarca zulme uğradık, söylemlerinin doğru olmadığı, masum olduklarını artık tüm dünya görmüştür. Gittikleri hiçbir yerde huzur bulamayacaklar. Batılılar, bunların ne kadar kötü olduklarını gördüler, mazlumluk propagandası yapamayacaklar.

Fabrikaları kapandı, turizm durdu, Kızıl Deniz ticareti kötüleşti, Yemen'i bunun için Amerika vuruyor. Filistinliler, onurlu bir direnişle İsrail'e "dur" dedi. Yenilmez sistemlerini yerle bir etti. İslam'ın tebliğini malları ve canlarıyla ispatladı. Hava savunma sistemini yıktı. Dünyada yeniden, İslam'ın gündemde olmasını sağladı. Müslüman ülkelerin, çıkarları uğruna düştükleri aciz durumlarını gösterdi. Küfrün tek millet olduğunu ispatladı.

Tedbirler

Mescid-i Aksa, işgal altındadır. Mescid-i Aksa'yı seviyor muyuz? Evet, hepimiz seviyoruz, deriz ama şimdiye kadar neler yaptık, yapacağız?

1. Mescid-i Aksa'nın, kutsallarımızdan olduğu bilincini oluşturmamız.
2. Allah'ın verdiği Kur'ani kavramları öğrenip kullanmalıyız.
3. **Önce akademik çalışmalar, eğitim, bilinç üzerinde durmalıyız, sonra siyasi, askerî hazırlık üzerinde durmalıyız. Peygamberimizin tebliğ çalışma programını yeniden okuyup gündeme getirmeliyiz.**
4. Müslüman ülkeler olarak zihinlerimiz özgürleşmedikçe topraklarımız özgürleşmeyecek.
5. Medya en büyük algı alanı. Kendi istediklerini, istedikleri şekilde biz Müslümanlara anlatmaya çalışıyorlar. Herhangi bir olayı, haber ve yorumlarıyla bambaşka bir şekilde veriyorlar.
6. Arz-ı mevut (vadedilmiş topraklar), Yahudilerin kavramı, biz de böyle kullanıyoruz. Oysa biz Müslümanlar, arz-ı mukaddes, demeliyiz
7. Burak duvarı yerine, ağlama duvarı denmiştir oysa orası Burak duvarıdır.
8. Orta Doğu kime ve hangi yöne göre Orta Doğu'dur.
9. Filistin, Mescid-i Aksa, bizim için iman

ettiğimiz peygamberler (as) demektir "la nufferrikku beyne...". Nasıl, Arapların meselesi diyebiliriz?

"Allah'ın meşitlerinde onun adının anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kimler vardır? Aslında, bunların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. Dünyada rezillik onlarıdır, ahirette büyük azap da onlarıdır." (Bakara, 114) Her birimiz, yaşadığımız bu çağın tanıklarıyız. Olaylar, gözlerimizin önünde cereyan ediyor.

Kudüs için, Mescid-i Aksa için, Filistin için ses olmaya çağırmalıyız. İnsanlık onuru için, adım atmaya çağırmalıyız. Masum çocuklar için, yardıma çağırmalıyız. Ahirette sadece yaptıklarımızın hesabını vermeyeceğiz, yaptıklarımızdan da hesaba çekileceğiz. Filistinli kardeşlerimizi yalnız bırakmadığımızı onlara göstereceğiz. Onların umutlarını boşa çıkarmayalım. Rabbim layık gördüğüne yardımı nasip edecektir. Onları gündemimizden hiç düşürmemeliyiz.

Her gün bir şeyler yapmaya çalışmalıyız.

Her gün dua etmeliyiz.

Her gün boykot etmeli, paylaşmalıyız.

Mescid-i Aksa'nın fetih günü için hediyelerini hazırlayacağız.

Beytu'l-Makdis özgürleşince Müslümanlar saygınlacaklardır.

Beytu'l-Makdis'in geleceği, Müslümanların geleceği; Müslümanların geleceği, Beytü'l-Makdis'in geleceğidir. Beytü'l-Makdis özgür, huzurlu olursa Müslümanlar da huzurlu olacaktır. Maalesef şu anda işgal altında, Müslümanlar da işgal altında. Beytu'l-Makdis ümmete, ümmet Beytü'l-Makdis'e muhtaçtır.

Şehit Hasan El Benna'nın sözüyle bitirelim: "Elbette ki ölüm bir kez gelecektir ve yalnız öleceğiz. Şayet ömrünüzü Allah yolunda feda ederseniz hem dünyayı hem de ahiret mükâfatını elde etmiş olursunuz. Size Allah tealanın yazdığından başka bir şey isabet edecek değildir. Öyleyse kutsal bir ölümle sonsuz mutluluğa ulaşın." Hasan El Benna bu bilinçle yaşamış ve şehadetle hayatını bitirmiş bir mümindir.

Lübnan ve Hizbullah Hareketi - I

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

1 0.452 kilometre karelik yüzölçümüyle dünyanın küçük ülkelerinden bir olan Lübnan'ın, kuzey ve doğusunda bulunan Suriye ile mesafesi 375 kilometre, güneyindeki İsrail ile ise 79 kilometredir. Kuzeyden güneye kıyıya paralel iki ayrı silsileden oluşan, uzunluğu 160 kilometreyi bulan Lübnan Cebelü'l-Garbi ile Lübnan Cebelü's-Şarki dağları arasında yer alan Bekaa Vadisi bulunmaktadır.

Lübnan, 1516 yılında Osmanlı padişahı Yavuz Sultan Selim tarafından Osmanlı topraklarına katılmış ve 400 yıl Osmanlı hâkimiyetinde kalmıştır. Biladü's-Şam (bugünkü Suriye, Lübnan, Ürdün ve Filistin ile Güneydoğu Torosların güneyi) toprakları içinde, nispeten özerk bir bölge olarak anılmaktaydı.

1916'da imzalanan Sykes-Picot emperyal paylaşım antlaşması ve akabinde 1918 Mondros Mütarekesi ile Biladü's-Şam bölgesi işgale uğramıştır. Milletler Cemiyetinin (Cemiyet-i Akvam) 1919'da gerçekleştirilen –asında barışla ilgili olmayan- Paris Barış Konferansı'nda manda rejimi,

1920 San Remo Konferansı'nda ise Filistin ve Irak'ın İngiliz, Suriye ve Lübnan'ın Fransız mandasına bırakılması kararlaştırılmıştır. Cemiyet-i Akvamın da tıpkı bugünkü Birleşmiş Millet gibi emperyal devletlerin tetikçisi olarak işgal edilen yerlere yasal statü vermenin dışında hiç fonksiyonu olmamıştır. Zaten kuruluş amacı da

buydu.

Bu topraklarda yaşayan halklar, karşı eylemlere girişmişlerse de bu eylemler, sömürgeci güçler tarafından her defasında çok kanlı bir şekilde bastırılmıştır. II. Dünya Savaşı sırasında Fransa'nın Alman işgaline uğraması üzerine, Lübnan'a 26 Kasım 1941'de bağımsızlık vadedilmiş ancak bu vaat, Fransa tarafından yerine getirilmemiştir. Bu nedenle 11 Kasım 1943'te eylemler başlamış, eylemlerde tutuklamalar yapılmış ve meclis de feshedilmiştir. 22 Kasım 1943'te tutuklananlar bırakılmış ve bu tarih de bağımsızlık tarihi olarak kabul edilmiştir. Ancak Fransa 1946 Şubat'ında, ABD ve İngiltere'nin müdahale ihtimalinin belirmesi üzerine bölgeyi boşaltmaya razı olmuştur. Nitekim Fransız birlikleri, 1946 Nisan'ında Suriye'den; aynı yılın sonuna gelindiğinde ise Lübnan'dan tamamen çekilmişlerdir.¹ Ancak Lübnan'ın alt ve üst yapısına damgasını vuran Fransa etkisi, eğitimden kültüre, idari yapıdan hukuk sistemine kadar pek çok alanda fiili olarak uzun seneler devam etmiştir.

Lübnan'da Şiiler

Lübnan'daki Şii unsurların kökenleri, hayli eskilere dayanmaktadır. Lübnan Şiilerine göre, ülkenin güneyindeki Cebel Amil Bölgesi, Dünya'daki ilk Şii toplumunun ortaya çıktığı bölgedir. Şu açıktır ki Lübnan'da 10. yüzyılda güçlü bir Şii topluluk bulunmaktaydı. Bu yüzyılda Halep'teki Şii Hamdani Hanedanı, daha sonra Mısır'daki Şii Fatimi Halifeliği bölgede Şii gücünü arttırmış; bölge, Şii mollalarının yetiştirdiği önemli merkez hâline gelmiştir.

Lübnan'ın Fransız Mandasına girmesinden sonra Nisan 1920'de, önde gelen Şii önderlerin geniş çaplı katılımıyla "Vadi Hujayr Konferansı" yapılmıştır. Bu konferans, tarihte ilk defa Cebel Amil yani Güney Lübnan Şiiliğinin politik bir topluluk olarak kendi geleceğini tartıştığı bir buluşma olması açısından, dikkat çekici bir konferans olmuştur.

1940'lara kadar Şii nüfusun yaklaşık %85'i güneydeki Cebel Amil ve kuzeydoğudaki Bekaa Harmel bölgelerinde yoğun bir biçimde yaşamaktaydılar. Şiilerin sadece %10'u kentlerde ikamet etmekteydi. Şii köylüler, yeterli su kay-

naklarına ve verimli topraklara sahip olmayan, fakir bir sınıftı. 1948'de Şiiler Beyrut nüfusunun sadece %3.5'ini oluşturmaktaydılar. 1943'te okuma yazma bilmeyenlerin oranı %68.9'du ki bu oran Katoliklerde sadece %31.5'ti.²

1950'li yıllardan itibaren Şiiler, buldukları yerlerden göçe başlamışlardır. Göç eden Şiilerin bir kısım yurt dışına, çoğunluğu ise kentlere, özellikle de Beyrut'a gitmişlerdir. 1960'ların sonlarında Beyrut'ta yüz binlerce Şii'nin yaşadığı gettolar (kentleri saran sefalet kuşakları) oluşmuştu. 1974'e gelindiğinde Şii nüfusun artık %63'ü -yarısına yakını- Beyrut'ta olmak üzere, kentlerde yaşamaya başlamıştı.³

Filistinlilerin Lübnan'a Sığınmaları

Filistinlilerin "Nekbe" (Toprak Kaybetme) Günü adıyla andığı, 6 gün savaşı olarak da anılan, 5 Haziran 1967'de başlayan savaşta Doğu Kudüs dahil birçok yer, Siyonist İsrail tarafından işgal edilmiştir.⁴ 1964'te kurulan Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ), 6 gün savaşı sonrasında İsrail'e karşı gerilla savaşı başlatma kararı almıştır. Bu kararı, o dönemin Arap ülkeleri de desteklemiştir. 2 Kasım 1969 tarihinde Lübnan generali Emile Bustani ile FKÖ lideri Yaser Arafat⁵ arasında Kahire Antlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşmaya göre Lübnan'daki 16 Filistin mülteci kampının kontrolü, FKÖ tarafından kurulan Filistin Silahlı Mücadele Komutanlığına devredilmiştir. Ayrıca bu antlaşma FKÖ'ye, Lübnan'dan işgal altındaki Filistin'e operasyonlar düzenlemesi için resmi tanınma sağlamıştır.⁶ Buna karşılık Filistinliler de Lübnan'ın içişlerine karışmayacak ve Lübnan'ın güvenliğini tehlikeye atacak girişimlerde bulunmayacaktır.⁷ 10 Temmuz 1970'te, Filistinli örgütlerle Ürdün'ün

2 Gökhan Erdem'in "Lübnan'da Şii Siyasi Hareketin Evrimi: EMEL'den Hizbullah'a" başlıklı yazısı için bkz; <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/735555>

3 <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/735555>

4 Siyonist İsrail, küresel Batı güçlerinin de desteğiyle Batı Şeria, Doğu Kudüs, Gazze Şeridi, Sina Yarımadası ve Golan Tepeleri'ni işgal etmiştir.

5 Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ)'nün 1964-1967 arasında liderliğini yapan Ahmed Şükeyri'nin 1967'de istifası üzerine yerine Yahya Hamuda geçmiştir. Şubat 1969 ayı itibarıyla ise Yaser Arafat FKÖ'nün lideri olmuştur. Yaser Arafat'ın liderliği ise ölüncüye (Ölüm Tarihi: 11 Kasım 2004) kadar devam etmiştir. Yaser Arafat'tan sonra ve halen FKÖ'nün başında Mahmud Abbas bulunmaktadır.

6 <https://www.mepanews.com/hizbullahin-otesinde-lubnan-ile-israil-arasindaki-gerilimin-tarihi-63128h.htm>

7 Tayyar Arı, age. s.413

1 Tayyar Arı, Geçmişten Günümüze Orta Doğu, MKM Yayıncılık, 4.bsk. Ekim 2008, Bursa, s.168; <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2247612>

bir anlaşmaya varmaması ve bunun sonucunda çıkan iç savaş, Ürdün devletinin müdahalesini getirmiştir. Kara Eylül olarak tarihe geçen bu olaylar, Ürdün kralı Hüseyin tarafından Filistinli mültecilerin kampları basılmış, birçok Filistinli mülteci öldürülmüş, geri kalanlar da Lübnan'a sürülmüşlerdir. FKÖ'nün Lübnan'ın güneyine yerleşmesi ve buradan Siyonist İsrail'e saldırılar gerçekleştirmesi, Güney Lübnan'da bulunan Şii köylerini, Siyonist İsrail'in misilleme saldırılarında doğal hedef hâline getirmiştir. Siyonist İsrail misilleme ile yetinmemiş, 1972'nin Şubat ve Eylül aylarında Güney Lübnan'ın bazı kesimlerini kısa süreliğine de olsa iki defa işgal etmiştir.⁸

Lübnan İç Savaşı

Lübnan'daki hem Şiiler hem de Dürziler, 1943 Ulusal Uzlaşma şartlarının değiştiğini, dolayısıyla iktidardan daha fazla pay almak istediklerini gündeme getirmişlerdir. Şiilerin lideri İmam Musa Sadr, hak talebinde bulunarak gerekirse haklarını silaha başvurarak alacaklarını belirtir bir konuşma yapmıştır. Bunlara ilave olarak bir de 26 Şubat 1975'te balıkçılık imtiyazının, Chamoun'un⁹ sahibi olduğu bir şirketin tekeline verilmesine Sayda Müslümanlarının karşı çıkması üzerine çıkan olaylarda, balıkçıların liderliğini yapan bir Müslüman'ın askerler tarafından öldürülmesi, olayları daha da tırmandırarak, çıkan olaylarda ordudan ve sivillerden onlarca kişi ölmüştür. Bir kilise açılışı esnasında da 2 Falanjist'in öldürülmesi üzerine, Falanjistler de 13 Nisan 1975 tarihinde, Tel El-Zatar mülteci kampına gitmekte olan bir otobüsü durdurmuşlar ve otobüsteki 27 Filistinli mülteciyi katletmişlerdir.¹⁰ Bu saldırı, Müslümanlarla Maruni Falanjistler arasında iç savaşın fitilini ateşlemiştir.

Bu olay üzerine meydana gelen çatışmalar, 1975 yılı boyunca ülke geneline yayılmıştır. Çatışmaları önlemeye yönelik bazı iç ve dış girişimler olmuşsa da ilan edilen ateşkesler uzun süreli olmamıştır. İç savaşın ilk yılında Müslümanlar, Hristiyanlara karşı birçok mevzi

8 <https://dspace.ankara.edu.tr/server/api/core/bitstreams/797161a7-239b-405f-9fd0-5ab5bd200c35/content>

9 Camille Chamoun (d. 3 Nisan 1900, - ö. 7 Ağustos 1987), 1952-58 yılları arasında Lübnan cumhurbaşkanlığı görevini yürüten siyasi bir lider.

10 Tayyar Arı, age. s.417

kazanmışlardır. 1976 Ocak-Şubat aylarından itibaren Lübnan'ın hemen her kesiminde denetimin giderek Müslümanların eline geçmesi üzerine Cumhurbaşkanı Franjiye¹¹, Suriye devlet başkanı Hafız El-Esed'le temasa geçmiştir. Suriye ordusu, Nisan ayında Lübnan'a girerek çatışmanın Müslümanların lehine sona ermesi üzereyken Hristiyanların tarafını tutarak Hristiyanların kaybetmesini engellemiştir.¹² Suriye'nin Falanjistlerin tarafında iç savaşa dahil olması, Müslümanların yenilgiye uğramasına ve Falanjistlerin, Tel El-Zatar mülteci kampını 52 gün boyunca kuşatma altında tutmasına neden olmuştur. Bu kuşatma süresince mülteci kampında, Hristiyanlar tarafından 1600 kişi öldürülmüş, yaklaşık 4000 kişi de yaralanmıştır. Kampa giren Falanjistler, Filistinli gerilla, diye birçok sivil Filistinliyi ya kurşuna dizmiş ya da işkenceyle öldürmüşlerdir.

Suriye'nin, Lübnan'a askeri müdahalesini, başta Fransa, İsrail, ABD, Mısır ve Ürdün olmak üzere bölgesel ve uluslararası güçler desteklemişlerdir. Suriye'nin Hristiyanlarla yaptığı ittifak neticesinde; FKÖ, Müslümanlar ve sol güçler yenilgiye uğramıştır. Bu yenilginin ardından da 17 Ekim 1976'da Lübnan, Suriye, Mısır, Kuveyt ve Suudi Arabistan devlet başkanlarının katılımı ile Riyad Anlaşması olarak bilinen ve kapsamlı bir ateşkesi öngören kararlar, taraflarca kabul edilmiştir. Bu anlaşmaya göre:

A- Lübnan'da 21 Ekim'den itibaren ateşkes yürürlüğe girecek ve savaşan taraflar, 1975 Nisan'ından önceki hatlara çekileceklerdir.

B- Lübnan için 30.000 kişilik bir Arap Barış Gücü teşkil olunacaktır. Bu gücün 25.000'i Suriye askerlerinden oluşmuştur.

C- FKÖ gerillaları, Lübnan'da kalmaya devam etmekle beraber, Lübnan'ın egemenlik ve güvenliğine saygı göstereceklerdir.¹³

Ancak savaştan yenik çıkan grupların itiraz-

11 Lübnan'da 1943 yılında üzerinde mutabakata varılan Ulusal Pakt çerçevesinde, siyasi görevlerin mezhepler arasında nüfuslarıyla orantılı olarak paylaşılması esasına göre oluşturulmuştur. Ulusal Pakt ile Cumhurbaşkanının Maruni, Meclis Başkanının Şii, Başbakanın Sünni olması kabul edilmiştir.

12 31 Mayıs 1976 tarihli Suriye müdahalesi, aslında, FKÖ'nün üstünlüğünü frenlemeyi ve Sedir Ülkesini (Lübnan) gözetim altında tutmayı hedefliyordu. Daha geniş bilgi için bkz; Ortadoğu Tarihi, Çeviri: Ayşe Meral, Doğu batı Yayınları, Mart 2022, Ankara, s.393

13 Tayyar Arı, age. s.419-420

ları sebebiyle ateşkesin hiçbir maddesi hayata geçirilememiştir. 50.000 ölü ve yüz bin yaralının yanı sıra, milyarlarca dolar maddi zarara yol açan bu çatışmalar, bir son değil aksine çok daha kanlı bir mücadelenin sadece başlangıcıydı. Zira tarafları iç savaşa sürükleyen sebepler ortadan kaldırılmamıştı. Kısa bir müddet sonra çatışmalar yeniden başlayacak ve bu defa, Hristiyan-Müslüman çatışması kadar basit değil, aksine her cemaatin kıyasıya birbiriyle hatta kendi içinde mücadele ettiği bir karmaşaya dönüşecekti. Karmaşanın büyüklüğüne paralel olarak Suriye'nin yanı sıra, yeni aktörler ya doğrudan (İsrail) ya da dolaylı olarak (başta İran ve Irak olmak üzere bölge ülkeleri; BM kararları doğrultusunda oluşturulan çok uluslu güce dâhil olan, özellikle ABD ve Avrupa ülkeleri) devreye girecek ve iç savaş içinden çıkılmaz bir hâl alacaktı.¹⁴

İsrail'in 1978 İşgali

Ateşkesin ardından yaşanan bir dizi gelişme, iç savaşı yeniden alevlendirmiştir. Marunilerin, Suriye'nin çekilmesi için başlattıkları mücadele sonucu 1978'de Suriye-Maruni ittifakı bozulmuştur. Mart 1977'de Dürzi lider Kemal Canbulat'ın öldürülmesi, Dürzi-Maruni çatışmasını yeniden başlatmıştır. 1978-79'da Doğu Beyrut'ta Hristiyan gruplar kendi aralarında mücadeleye girişmişlerdir. İsrail, 14 Mart 1978'de "Litani Operasyonu" ile Lübnan'ın %10'unu işgal etmiş ve bu işgalde çoğunluğu sivil 1168 kişi ölmüş, 285.000 kişi evlerini terk etmek zorunda kalmıştır. 19 Mart'ta BM Güvenlik Konseyinin, İsrail'in saldırılarını derhal durdurması ve Lübnan topraklarından çekilmesini öngören 425 sayılı karar uyarınca Güney Lübnan'da 10 ülkenin askerlerinden müteşekkil 7.000 kişilik barış gücü UNIFIL kurulmuştur. Çok kısa süren bu işgalin ardından İsrail, geri çekilirken Güney Lübnan'daki kontrolünü fiili olarak sürdürmek üzere yerine Hristiyan Saad Haddad liderliğinde Özgür Lübnan ordusunu bırakmıştır.¹⁵

İsrail'in 1982 İşgali

14 Zahide Tuba Kor, Lübnan İç Savaşın Gölgesinde, İlke Yayınları, 1.bsk. Mart 2006, İstanbul, s.33-34; Ömer Turan, Medeniyetlerin Çatıştığı Nokta Ortadoğu, Yeni Şafak, s.378 vd.; Ayrıca bkz; prof. Dr. Fahir Armaoğlu, 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi, T. İş Bank. Yayınları, 1991, Ankara, s.731

15 Zahide Tuba Kor, age. s.34-35

Menahem Begin,¹⁶ Ariel Şaron gibi aşırı milliyetçi, ırkçı teröristlerin yönetimindeki İsrail, terör yuvası olarak tanımladığı Lübnan'ı temizleme iddiası ile 6 Haziran 1982'de kapsamlı bir askerî operasyon başlatmıştır. Bu saldırının amacı, hem FKÖ'nün varlığını sona erdirmek hem Suriye'yi Lübnan'daki askerlerini geri çekmeye zorlamak hem de Falanjistlere yardım etmektir. Aslında bu amacın dışında, daha çok eskilere dayanan bir Siyonist düşünceyi ve planı gerçekleştirmek istiyordu. Bu plan -Siyonist İsrail'in sınırlarını Güney Lübnan'daki Litani Nehri'ne kadar uzatması- çok uzun zamandır duyulan bir özlemdi. Ayrıca bir diğer terörist Ben Gurion ise 1948-1949 savaşı öncesinde Lübnan'da kendileriyle müttefik bir Hristiyan devlet kurma planlarının olduğunu açıklamıştı.¹⁷

Bu planı gerçekleştirmek için, 90 bin kişilik Siyonist ordusu Lübnan'a üç koldan saldırmıştır. Siyonist saldırıyı, cephenin ön kesiminde genelkurmay başkanı General Eytan yönetmekle beraber, harekâtın asıl yöneticisi "Süper genelkurmay başkanı" diye biraz da istihza ile anılan Ariel Sharon'du. Kısa süre içinde Beyrut önlerine gelip şehri kuşatırlar. Beyrut'un kuşatılması, Arap dünyasında tepkilere neden olduğu için, ABD'nin de işine gelmemiştir. Başbakan Menahem Begin, 18-22 Haziran tarihlerinde, ABD ziyaretinde soğuk karşılanmıştı. Ancak 21 Haziran'da ABD başkanı Reagan ile yapılan açıklamada, İsrail'in Lübnan'dan çekilmesinden önce, kuzeyde İsrail'in güvenliğinin sağlanması ve kuvvetli bir merkezî hükûmetin yönetiminde Lübnan'ın egemen ve bağımsız olması konusunda Begin ile mutabık kaldıklarını bildirmiştir.

Bu işgalin gerekçesi, Güney Lübnan'da bulunan FKÖ'nün, Siyonist İsrail'e yönelik saldırılarıyla. Bu saldırıların engellenmesi, dolayısıyla İsrail işgalinin sona ermesi için FKÖ'nün Güney Lübnan'dan çıkması gerekiyordu. Siyonist İsrail karşısında tutunamayacağını anlayan Arafat, 27 Haziran'da Beyrut'tan çıkmayı kabul etmek zorunda kalmıştır. Ancak FKÖ, bir Filistin devleti kurmak istedikleri topraklardan, yani Batı Şeria ve Gazze'den uzak bir yere gidemeyeceklerini de belirtmiştir. Bunun üzerine birçok görüşme

16 Menahem Begin, 1943-1948 yılları arasında Filistin topraklarında kanlı terör eylemlerini gerçekleştiren aşırı milliyetçi terör örgütü Irgun'un liderliğini yapmıştır.

17 Tayyar Arı, age. s.429

yapılmış ve bu görüşmelerin sonucunda bazı alternatifler ortaya çıkmıştır. Bu alternatiflerden biri, Suudi Arabistan ve Suriye tarafından gündeme getirilmiştir. Bu iki ülke, FKÖ kuvvetlerinin geçici olarak Kuzey Lübnan'a nakledilmesini teklif etmişler ancak bunu Siyonist İsrail kabul etmemiştir. Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek de FKÖ'yü kabul etmeyi teklif etmiş, bu teklifi de Arafat kabul etmemiştir.

BMGK, 12 Ağustos 1982 tarihinde aldığı 518 sayılı kararda, İsrail dâhil bütün taraflardan Beyrut'un "içi ve etrafı dâhil" bütün Lübnan topraklarındaki hareketi durdurmalarını ve sivil halkın ihtiyaçlarını karşılamak için kuşatmanın kaldırılmasını istemiştir. İsrail, bu kararı şartlı olarak kabul etmiştir.

Bu ateşkesin gereği olarak Arafat, 30 Ağustos 1982 tarihinde Beyrut'tan ayrılıp 1 Eylül günü Atina'ya varmıştır. Arafat Beyrut'tan ayrılırken "Filistin mücadelesi devam edecek ve biz bu savaşı kazanacağız." demiştir. Arafat, Beyrut'tan sonra karargâhını Tunus'ta kurmuştur.¹⁸

Böylece hem İsrail hem de Suriye, ezeli düşmanından belirli bir süre kurtulmuş oldular.

Sabra ve Şatilla Katliamı

Beyrut Kasabı Ariel Şaron, kendi denetimi altındaki Sabra, Şatilla kamplarına¹⁹ Falanjistlerin girerek kadın, çocuk, yaşlı demeden bin-

18 Prof. Dr. Fahir Armaoğlu, Filistin Meselesi ve Arap-İsrail Savaşları (1948-1988), T. İş. Bank. Yayınları, 2. Bsk. 1991, Ankara, s.550 vd.

19 16 Eylül 1982'de İsrail'in desteklediği aşırı sağcı Hristiyan Falanjist milisler Lübnan'ın başkenti Beyrut'un güneyinde bulunan Sabra ve Şatilla Filistin mülteci kamplarına İsrail ordusunun onayıyla ve gözetimi altında saldırarak çoğu kadın ve çocuk savunmasız 2.000 Filistinliyi cesetleri tanınmaz hale gelecek şekilde vahşice katletmişti. Katliamın ertesi sabahı, cesetler, Sabra ve Şatilla sokaklarında üst üste yığılmışlardı. Ariel Şaron komutasındaki İsrail ordusu "uluslararası sözleşme ile koruma altına alınmış" Sabra ve Şatilla kamplarını kuşatma altına alarak kamplardaki Filistinlilerin kaçmalarına engel oldu. Lübnanlı Falanjistler ise kendi denetimleri altındaki Sabra-Şatilla'da bulunan çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşan kampın önce İsrail askerleri tarafından kuşatma altına alınmasına, daha sonra ise Falanjist milisler tarafından kamp sakinlerinin katledilmesine göz yumdu. İsrail ordusu, herhangi bir sorumluluk almadı. Sabra ve Şatilla Katliamı mağdurları, 2001 yılında Belçika'da Şaron aleyhine insanlık suçu işlediği gerekçesiyle dava açmış fakat ABD ve İsrail'in engellemeleri ve tehditleri sonucu Belçika, bu davanın açılmasına olanak veren yasayı değiştirmek zorunda kalmış ve 2002'de dava düşmüştür. Dava düşmeden önce katliamın başrolündeki Falanjist Lübnan Güçleri'nin önde gelen isimlerinden Eli Hubeyka, Şaron aleyhinde şahitlik yapacağını ilan etmesinden birkaç gün sonra Beyrut'ta aracına konulan bombanın patlamasıyla öldürülmüştür.

lerce masum insanı hunharca katletmesine göz yumar. Ayrıca FKÖ'ye karşı yürütülen askerî operasyon yüzünden binlerce sivil hayatını kaybeder.

Siyonist İsrail, bu mayın tarlasında daha fazla kalmanın anlamsız olduğunu görerek Lübnan'dan kademeli bir şekilde çekilme kararı almıştır. Yeni cumhurbaşkanı Emin Cemayel ile 1983'te imzalanan anlaşmanın akabinde, ilk önce Sayda'ya kadar, daha sonra da ülkenin tamamından çekilirler (1985). Tabii ki Litani'ye kadar olan bölgede Lübnanlı Hristiyan milis Saad Haddad'ın komutanlığında güvenlik şeridi adı altında kurdukları işgal düzeni, 2000'li yıllara kadar devam eder.²⁰

Musa Sadr Kimdir?

Lübnan'da Emel Hareketinin kurucusu İmam Musa Es-Sadr'dır. Musa Es-Sadr, kökenleri Lübnan'a dayanmasına rağmen, 1928'de İran'ın Kum kentinde doğmuştur. Babası İran vatandaşı, annesi aslen Lübnanlıdır. Tahran Üniversitesinde hukuk okumuş, bir İranlı olmasına rağmen, Fuad Şihab'ın²¹ vermiş olduğu başkanlık kararnamesi gereğince Lübnan vatandaşı olmuştur.²² Fıkıh ve usul alanında eğitimini, Kum kentinde aldıktan sonra Necef'te de dinî eğitim görmüş, daha sonra da 1958 yılında Lübnan'a gelerek Tire kentine yerleşmiş, Lübnanlı bir kadınla evlenmiştir. Tire'de başlattığı sosyal projelerle Şii toplumu içinde adını duyurmaya başlamış, bu projeleri için özellikle yükselen Şii burjuvazisinin mali desteğini almayı da başarmıştır.²³

Musa Sadr, Lübnan'a giderken "Hakk'ın hizmeti için" yabancı bir ülkeye gittiğini söylemiştir. Neden Lübnan? Çünkü Lübnan, Şii nüfusun en yoğun olduğu, üç Arap ülkesinden biriydi. Ayrıca, Musa Sadr'ın ataları, 1500'lü yıllarda Lübnan'ın Şiileştirilmesi için yapılan seferlerle birlikte giderek Lübnan dağlarına yerleşmişler-

20 Ömer Turan, age. s.381-382

21 Fuad Şihab, 1958'den 1964'e kadar Lübnan Cumhurbaşkanı olarak görev yapmış Lübnanlı bir generaldir.

22 1963 yılında, Şah'ın İran halkının ayaklanmasını bastırmasını eleştirdiği için İran vatandaşlığından çıkarılmıştır. Böylece 1963 yılında da Lübnan vatandaşlığına kabul edilmiştir.

23 Gökhan Erdem'in "Lübnan'da Şii Siyasi Hareketin Evrimi: EMEL'den Hizbullah'a" başlıklı yazısı için bkz; <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/735555>

di.²⁴

Musa Es-Sadr, Humeyni'nin öğrencisidir. Aralarında güçlü bağlar bulunmaktadır. Çünkü Humeyni'nin oğlu Ahmet, Musa Es-Sadr'ın kız kardeşinin kızıyla evlidir. Es-Sadr'ın kız kardeşinin oğlu Murtaza Et-Tabatabai de Humeyni'nin torunuyla evlidir.²⁵

Sadr, Şii toplumunun eşitlik ve adalet talebini açıkça dile getiren bir söylemi benimsemiştir. Bir yandan Lübnan genelinde ülkedeki sosyal ve siyasal yapıyı eleştirerek Şii toplumunun isteklerini kabul ettirmek için sosyo-politik bir mücadele yürütür, diğer yandan da Şii toplum içinde zamanın geleneksel politik ve sosyal etkinliğini kırmaya dönük bir savaşıma girer ve başta Kamil El-Esad olmak üzere zaimler ile açıkça çatışmaktan kaçınmaz. 1970'lerin ortalarına kadar artarak devam eden bu güç mücadelesinde, meclis başkanlığı görevini yürüten Esad, Şii milletvekillerinin çoğunun desteğini kaybetmiştir. Meclisteki 19 milletvekilinin sadece 6 tanesi Esad'ı desteklemeye devam etmiştir. Artık, Şii toplumundaki geleneksel seçkinler ve onların hâkimiyeti, bir daha geri gelmemesine yıkılmaktaydı.²⁶

Musa Sadr, geleneksel feodal ilişkileri koruyarak hâkimiyetlerini sürdürmek isteyen zuamaya savaş açmış ve sonunda onların toplumdaki etkinliklerini kırmayı başarmıştır, bunun maddi zemini kuşkusuz vardı ve Şiiler zaten geleneksel ilişkilerden kopmaya başlamıştı. Sadr, doğru zamanda, doğru müdahaleyi yapmıştı. Zuamaya karşı köylülerin, yoksulların, ezilenlerin yanında olma şeklinde net bir tercih yapmıştı.

Musa Sadr, Şii kitleler arasında propaganda ve örgütlenmeye girişirken "mustazaf" ve "müstakber" gibi dinî kavramlara, Lübnan'a ve koşullara uygun yeni anlamlar vermiş. Ona göre Lübnanlı Şiiler, hakları ellerinden alınmış muhtazafı [zayıflar, ezilenler] oluşturuyordu. Lübnan'ın yönetici kesimi ise "kurallarını zorbalıkla kabul ettiren" müstakberdi [ezenler, zalimler]."

24 Faik Bulut, İslamcı Örgütler-2, Doruk Yayınları, 3.bsk. Ağustos 1997, Ankara, s.12

25 Ali es-Sadık, Hizbullah, Sadakat Kitabevi, 1.bsk. 2011, s.10-11

26 <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/735555>, s.43-44

Musa Sadr, "eylemci bir ıslahatçı" olarak belirmişti. Cemaat için ve onun aracılığıyla toplumsal-ekonomik adalet ile siyasal eşitlik sağlamak amacıyla faaliyete başlamıştır. Sadr'ın "seferberlik stratejisi" arasında, Şii cemaatini, geleneksel zuama (ağa-bey) tahakkümü ile sosyalistlerin düşünsel etkilerinden kurtarmak taktiği, önemli bir yer tutmuştu.²⁷ "İmam" ünvanını alan Musa Sadr, 1969'da, Şiilerin resmi temsilini sağlamak için, kimi dinî önderler, siyasi liderler ve zuamadan kişilerle birlikte, Yüksek İslami Şii Meclisinin (YİŞM) kurulmasını ve resmen tanınmasını sağlamıştır. Hemen ardından YİŞM'in başkanlığına seçilmiştir. Meclisin açılış töreninde, aşağıda özetlenen siyasi programını sunmuştur:

(1) Şii cemaatini örgütlemek ve sosyoekonomik koşullarını düzeltmek.

(2) Düşünce, uygulama ve cihat açısından bütünsel bir İslam görüşü uygulamak.

(3) Hiçbir ayırım yapmaksızın bütün Müslümanlar arasında birlik oluşmasına çalışmak.

(4) İnfitah (görüşmeye başlamak, açılmak): Lübnan'daki bütün mezheplerle ve cemaatlerle iş birliği yapmak ve ulusal birliği korumak.

(5) Ulusal görevleri yerine getirmek, Lübnan'ın bağımsızlığını, egemenliğini ve toprak bütünlüğünü korumak.

(6) Cehalet, yoksulluk, geri kalmışlık, toplumsal adaletsizlik ve manevi yozlaşmayla savaşmak.

(7) Filistin direnişini desteklemek ve kardeş Arap ülkeleriyle birlikte Filistin'in "zorla alınmış" topraklarının kurtarılmasına katılmak.²⁸

Musa Sadr, Lübnan'da bulunan her kesim ile ilişki kurmaya özen göstermiştir; Komünistlerle, Baasçı yöneticilerle, Kaddafi ile Nasırcı hareketlerle ve Filistin davasıyla.

Musa Sadr, bir yandan da Şiiler arasındaki sosyalist fikirlerin etkisini silebilmek amacıyla 1974'ten itibaren yoksullar hareketini başlatmıştır: "Ağa ve bey takımına, öteki sömürücülere, emperyalizme, Siyonizm'e karşı çıkmış; Lübnan'daki siyasal sistemin dayanağı, dinî et-

27 Bulut, age. s.14

28 İ. Halit Elçi'nin "Lübnan Hizbullah'ının Dönüşüm Süreci" Yüksek Lisans Tezi için bkz; <http://nek.istanbul.edu.tr:4444/ekos/TEZ/47120.pdf>, s.49-50

keni kaldırmayı önermiş; din ayrımı yapmaksızın kendini tüm yoksul ve ezilenlerin savunucusu olarak tanıtmıştır. Ayrıca Lübnan'ın birliği, bütünlüğü ve bağımsızlığından yana olduğunu açıkladı.²⁹

Sadr, sol modernist kesimlere yakın dursa ve söylemine bu kesimlere sıcak gelecek unsurlar katsa da hiçbir zaman Lübnan devletinin sekülerleştirilmesinden yana bir tutum takınmamıştır. Bir başka ifadeyle Sadr ve destekçileri, mezhepçiliğin tasfiye edilmesine değil, Şii unsurun devlet yönetiminde daha adil bir biçimde temsil edilmesi ile yerel politikada ve karar alma mekanizmasında daha etkin bir rol almalarını sağlamaya çalışmaktaydı. Sadr, zamanın temsil ettiği geleneksel sistemle, solcu kesimlerin temsil ettiği modern sistem arasında bir orta yolu önermekteydi.

Şii toplumu içinde etkisini iyice arttıran Sadr, artık Lübnan yönetimini doğrudan hedef alan bir politika izlemeye başlamıştır. 6 Haziran 1973'te Yüksek Şii İslam Komitesi olarak Lübnan hükûmetine yönelik 16 talebi içeren ve bunların 4 ay içinde yapılmasını isteyen bir memorandum yayınlamıştır. İsteklerinin yerine getirilmemesi durumunda parlamentoda bulunan 13 Şii vekilin ve bakanın istifa edeceği ve hükûmete güvensizlik oyu vereceği ilan edilmiştir. Bu hamle, yeni bir politik girişimin ve kitlesel hareketliliğin başlangıcını oluşturmaktaydı.³⁰

Mahrumlar Hareketinin Kurulması

İlk örgütlü başkaldırı da 1974'te kurulan Hareketü'l-Mahrumin (Yoksunlar Hareketi) şeklinde ortaya çıkmıştır. İlginçtir, hareketin liderliği başlangıçta, eğitim görmüş zengin aile çocuklarının elindeydi. Ama bu, Güney Lübnan'daki Bekaa Vadisi'nin en yoksulları olan köylülerle Batı Beyrut'un gecekonduarındaki yoksulların Mahrumlar Hareketi bayrağı altında toplanmasına engel olmamıştır.³¹

Musa Sadr'ın bu yaklaşımı, sadece söylem düzeyinde kalmamıştır. "1974 yılında, İmam Musa Es-Sadr, Katolik Yunan Başpiskoposu Gregoire Haddad'la birlikte, mezhebine ya da etnik kökenine bakılmaksızın yoksun bırakıl-

mış bütün insanların acılarını dindirmek için Harekât El-Mahrumin'i (Yoksunlar Hareketi) oluşturmuş, dolayısıyla hareket yalnızca Şiilerle sınırlı kalmamış ve bütün mezheplerden mazlum insanlara açılmıştı."

Hizbullah'ın üst düzey yöneticilerinden Naim Kasım, Yoksunlar Hareketi ve Musa Sadr'a ilişkin şu bilgileri veriyor: Hareket, ezilen bölgelerde, özellikle güneyde ve Bekaa'da, kırsal kesimden yaşanan düzensiz göç sebebiyle Beyrut'un etrafında oluşan banliyölerdeki 'mahrumiyetler'in giderilmesini sağlamaya yönelik talepkâr bir karaktere sahipti. Hareketin saflarında hem dindarlar hem de toplumun diğer kesimlerinden insanlar vardı. Ortak noktaları, İmam Musa Sadr'ın ıslahatçı şahsiyeti etrafında toplanmış olmalarıydı. İmam Sadr, mensupları ne kadar farklı mezhep ve meşreplere sahip olsalar da hareketi, çizilen hedeflerine doğru yürütme gücüne sahip bir insandı. İmam, devletin ihmal ve eksikleri karşısında siyasal hareketini insanlara duyurmak için çok büyük gösteriler düzenleme yoluna gitmiştir.³²

Sadr ve temsil ettiği hareket, bazı Hristiyan politikacılar tarafından da desteklenecekti. Bu destekte hiç kuşkusuz Hristiyanların 1960'larda Lübnan'da hızla güçlenen ve Müslüman kitleleri etkileyen Nasırcı Pan-Arabist fikirlerden ve sayıları hızla artan Filistinli göçmenlerden duydukları derin endişenin büyük payı vardı. Hristiyanlar; Sadr'ı hem Pan-Arabizm'in en büyük destekçisi Sünnilere karşı bir denge unsuru olarak görüyorlardı hem de Şii kitlelerin radikalleşmesini engelleyeceğini düşünüyorlardı.

Sadr'ın çağrısıyla Şiiler, on binlerce kişinin katıldığı büyük gösteriler ve grevler örgütlediler. Lübnan içindeki sosyalist devrimci gruplar, yarısı Şiilerden oluşan ancak 20-30 bin kişilik gösteriler yapabilirken Sadr 70 ila 100 bin kişinin katıldığı çok büyük mitingler örgütleyebiliyordu. (...) Mahrumlar Hareketi'nin söyleminde iç düşmanlar, sömürücüler, ayrıcalıklı tiranlar, despotlar, devleti ve halkı sömüren hükûmetler yer alırken dış düşman ise "Yezid"le özdeşleştirilen İsrail idi.³³ (*Devam edecek...*)

29 Bulut, age. s.15

30 <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/735555>

31 Bulut, age. s.15

32 <http://nek.istanbul.edu.tr:4444/ekos/TEZ/47120.pdf>

33 <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/735555>

Mülteci Kampından Hamas Liderliğine İsmail Heniye - II

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Şehit İsmail Heniye, çocukluğunu da gençliğini de direniş içerisinde geçirmiş bir liderdi. Direnişle büyümüş, direniş içerisinde mücadele etmiş ve direniş lider konumunda devam ettirirken ailesinden, 3 oğlu 7 torunu dâhil 60'a yakın şehit vermiş, sonrasında kendisi de şehit düşmüş bir Filistinlidir. Filistin'de, şehit veren sadece İsmail Heniye olmamıştır, 1948'den beri her aile, şehit vere vere bugüne gelmiştir, halen de vermektedir. 1940'lı yılların ortalarından itibaren milyonlarca Filistinli yerinden yurdundan edilerek mülteci konumuna düşürülmüş ve çeşitli ülkelere sığınmak zorunda bırakılmıştır. Ayrıca İsmail Heniye'den önce de Filistin'de, canlarıyla mallarıyla verdikleri mücadelede şehit düşen lider konumunda birçok kahraman bulunmaktadır. Sadece birkaçını hatırlamak bile verilen mücadelenin sıradan bir mücadele olmadığını gözler önüne serecektir. Çünkü bu mücadele, ölümden korkmayan kahramanların mücadelesidir.

Bu kahramanlardan biri, Yahya Abdullatif Ayyaş'tır. 1991 yılında Birzeit Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümünden mezun olan Yahya, kısa bir süre sonra Filistin direnişine katılmış ve İzzettin El-Kassam Tugayları içinde İstişhadi Eylemler Grubu'nun komutanlığı-

na kadar yükselmiştir. Patlayıcılar konusunda uzmanlaşan Ayyaş, 1993'ten şehadetine kadar Siyonist işgal rejimine karşı gerçekleştiri-

len pek çok bombalı saldırının arkasındaki isim olmuştur. El yapımı patlayıcılar geliştirmiş ve HAMAS'ın askerî kapasitesini artırmıştır. İşgalci rejimin, bütün çabalarına ve ailesini alıkoymasına rağmen onu yakalayamaması, "mühendis" lakaplı Yahya Ayyaş'ı efsaneleştirmiş ve 340'tan fazla Siyonist'in öldürülmesinde ve 1000'e yakınının da yaralanmasına imza atmıştır.¹

5 Ocak 1996 sabahı Cabalya mülteci kampında bulunan Ayyaş, babası tarafından aranmış, konuşma esnasında üzerinde dolaşan İsrail uçağı, Ayyaş'ın telefon konuşmasını İsrail komutanlığına aktarmıştır. Telefondaki kişinin Ayyaş olmasının teyit edilmesinden sonra Şin Bet (Siyonist İsrail'in iç istihbarat örgütü) tarafından telefondaki patlayıcı ateşlenmiş ve patlamayla birlikte Ayyaş şehadete kavuşmuştur.

İşgalci İsrail'in istihbarat örgütü 25, Eylül 1997'de, Ürdün'ün başkenti Amman'da, Hamas'ın en önemli liderlerinden Halit Meşal'e suikast düzenlemiştir. O dönemde de işgalci rejimin başbakanı yine Netanyahu idi. MOSSAD'ın Kanada kimlikli iki ajanı, Halit Meşal'in kulağına zehir püskürterek kaçmaya çalışmışlar ancak eli kanlı bu katiller, kısa bir süre sonra yakalanmışlardır. Ürdün Kralı Hüseyin, Netanyahu ile yaptığı görüşmede iki ajanın idam edileceği tehdidi üzerine panzehir verilmiş ve Halit Meşal de kurtulmuştur.²

1 Yahya Ayyaş, 22 Şubat 1966 tarihinde Batı Şeria'daki Rafat kasabasında dünyaya gelmiş, 6 yaşında iken Kur'an-ı Kerim'i hıfz etmeye ve İslami ilimleri okumaya başlamıştır. 1985'te liseyi bitirdikten sonra, 1987'de Birzeit Üniversitesi'ne girmiştir. 1991'de Birzeit Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. 1991'de üniversiteyi bitirdikten sonra doktora yapmak için yurt dışına çıkışına Siyonist rejim izin vermemiştir. Yahya Ayyaş, işgalci rejimin bütün aramalarına rağmen yakalanamamış, 5 yıl süreyle bazen yaşlı bir Filistinli, bazen dindar bir Yahudi kılığında Filistin'in çeşitli yerlerinde dolaşmıştır. İşgalciler, onu ele geçirebilmek için çeşitli yollara başvurdular. Teslim olmaya zorlamak amacıyla ailesine baskı uyguladılar. Yaşlı ve şeker hastası olan annesini esir ederek bir buçuk ay süreyle zindanda beklettiler. Daha sonra kardeşlerini alıkoymak için maruz bıraktılar. İşgalciler, bu konuda o kadar ileri gittiler ki zaman zaman evini askerî kuşatmaya alarak günlerce kuşatma altında tutuyorlardı.

2 Halit Meşal (Tam adı: Halit Abdurrahim İsmail Abdulkadir Meşal), 28 Mayıs 1956 tarihinde Batı Şeria'da Ramallah'ın kuzeyindeki Silvad köyünde dünyaya gelmiştir. 1967'deki Altı Gün Savaşı sonrasında ailesiyle birlikte Kuveyt'e göç etmiştir. Kuveyt Üniversitesinde 1974'te başladığı fizik eğitimini 1978'de tamamlamıştır. Öğrenciliği sırasında yürüttüğü öğrenci liderliği ile Yaser Arafat ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün, Filistin sorunundaki üstünlüğüne karşı çıkmıştır. Bu amaca yönelik olarak Filistinli Öğrenciler Birliği adlı öğrenci grubunun liderliği için El-Fetih'le rekabet eden İslamcı Hak Blo-

Şeyh Ahmet Yasin, 1967'de başladığı İslami çalışmalarında birçok Siyonist karakolunda ifade vermiş, tutuklanmış, hapis yatmıştır. Ancak çalışmalarına hiç ara vermemiş, 1987'de İntifada olaylarında ve HAMAS'ın kuruluşunda etkin rol oynamıştır. 22 Mart 2004'te HAMAS'ın kurucu lideri Şeyh Ahmet Yasin, yedi kişiyle birlikte Gazze'deki bir camide sabah namazından çıkarken bir helikopter saldırısında şehit düşmüştür.

Şeyh Ahmet'ten sonra Prof. Abdülaziz Rantisi, Filistin İslami Direniş Hareketi'nin (HAMAS) Gazze bölgesi genel sorumlusu olarak seçilmiştir. Abdülaziz Ali Er-Rantisi, 23 Ekim 1947'de, bugün işgal altında olan Yafa ile Uşdud arasında kalan Yebna köyünde dünyaya gelmiştir. Ailesi, köyün en zenginlerindendi ve geniş arazilere sahipti. 1965 yılında liseden, 1972 yılında İskenderiye Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olmuştur. Aynı okulda pediatri alanında yüksek lisans yapmıştır. Üniversite yılları esnasında Müslüman Kardeşler hareketine katılmıştır. Hareketin Gazze'deki teşkilatlanmasında da yer alan Rantisi, Şeyh Ahmet Yasin ile birlikte 1987 yılının Aralık ayında, Gazze Şeridi'nde Filistin İslami Direniş Hareketi'ni (HAMAS) kurmuştur. Şeyh Ahmet Yasin'in şehadetinden kısa bir süre sonra Rantisi de 17 Nisan 2004 tarihinde İsrail hava güçlerinin Gazze'de Apache helikopterleriyle düzenlediği saldırıda şehit edilmiştir.³

ğunu kurmuştur. Meşal, 1984'e kadar Kuveyt'te öğretmenlik yapmıştır. 1987'de HAMAS'ın kurulmasından sonra örgütün Kuveyt temsilciliğini üstlenmiştir. Meşal, 1995 yılında Siyasi Büro Başkanı Musa Muhammed Ebu Merzuk'un ABD ziyareti sırasında tutuklanmasının ardından, 1996 yılında Siyasi Büro'nun başına geçmiş ve bu görevi 2017 yılına kadar kesintisiz sürdürmüştür. 1991-1999 yılları arasında Ürdün'de yaşamış, buradan çıkarılınca Suriye'nin başkenti Şam'a geçmiştir. Arap Baharı'nın başlamasıyla 2012'de Katar'a taşınmıştır. 2017 yılında Meşal, 21 yıllık HAMAS Siyasi Büro liderliği görevini İsmail Heniye'ye bırakmıştır. HAMAS'ın yurt dışı başkanı olarak seçilen Meşal halen bu görevi sürdürüyor ve HAMAS'ın üst düzey siyasi liderlerinden biridir.

3 Elbette Siyonist katillerin gerçekleştirdiği suikastlar ve katliamlar bu kadar değildir. Nitekim 24 Kasım 1993'te İmad Akil, 31 Temmuz 2001'de Cemal Salim ve Cemal Mansur, 23 Kasım 2001'de Mahmud Ebu Hannud, 22 Temmuz 2002'de Salah Şehade, 8 Mart 2003'te İbrahim el Makadma, 21 Ağustos 2003'te İsmail Ebu Şeneb, 21 Ekim 2004'te HAMAS'ın bombalama uzmanı olarak görülen Adnan El Gul, 1 Ocak 2009'da Nizar Reyyan, 20 Ocak 2010'da İzzeddin El-Kassam Tuğayları'nın kurucularından Mahmud Abdurruf El-Mabhuh'a Dubai'de, 14 Kasım 2012'de HAMAS'ın üst düzey komutanlarından Ahmed Caberi, 21 Ağustos 2014'te İzzeddin El-Kassam Tuğayları'nın üst düzey komutanlarından

HAMAS birçok liderini suikastlar neticesinde şehit vermesine rağmen, gücünü ve nüfuzunu arttırmaya devam etmiştir. Çünkü HAMAS, bir fikre dayanan bir harekettir ve bu fikir, liderlerinin şehit edilmesiyle bitecek bir hareket değildir.⁴

İsmail Heniye'nin Şehit Edilmesi

İsmail Heniye, Kudüs ve Filistin davasının önde gelen isimlerinden biriydi. Tutuklanmış, sürgün edilmiş ve defalarca suikasta uğramıştır. İrkçi rejimin saldırılarında ailesinden birçok kişi şehit olmasına rağmen, çocuklarının Gazze'yi terk etmediğini, Kudüs'ün ve Mescid-i Aksa'nın kurtuluşu yolunda hayatlarını feda ettiklerini açıklamıştır. Filistin'in özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadelesini şehadetine kadar aralıksız sürdürmüştür. Hayatı boyunca direnişin içerisinde yer almış ve defalarca suikastla karşı karşıya kalmasına, Siyonist uşaklarına, arkasındaki küresel küfür güçlerine ve kendisini yarı yolda bırakan hain Arap yöneticilere rağmen, mücadelesinden bir an bile geri durmamıştır.

HAMAS'ın Siyasi Büro başkanı İsmail Heniye, 30 Temmuz 2024'te İran'ın yeni seçilmiş cumhurbaşkanı Mesut Pezeşkiyan'ın yemin törenine katılmak için Tahran'da bulunmaktaydı. Yemin töreninden sonra bazı ikili görüşmeler gerçekleştirmiş, dinî lider Hamaney ile görüşmüş ve saat 23.00 civarında istirahat etmek üzere kendisine tahsis edilmiş, Tahran'ın kuzeyinde Sadabat Sarayı'nın yakınında bulunan Devrim Muhafızları Ordusu'na (DMO) ait misafirhaneye gitmişti. Heniye, 02.00 sularında gerçekleştirilen ve halen nasıl olduğu tam olarak açıklanmayan bir suikast sonucunda, korumasıyla birlikte şehit edilmiştir. İşin acıklı yanı ise İran makamlarının, misafirlerine yönelik düzenlenen bu saldırının nereden yapıldığını bile bilmedik-

Muhammed Ebu Şamala, Raid El-Atar ve Muhammed Berhum, 2 Ocak 2024'te HAMAS lider yardımcısı Salih El-Aruri Beyrut'ta katledilmişlerdir. Diğer suikastlar için bkz. <https://www.yeniakit.com.tr/haber/teror-devleti-israil-kurulduyundan-beri-suikastler-duzenliyor-teror-ve-suikast-devleti-1886662.html>

4 Azzam Tamimi'nin "HAMAS, Daha Önce Birçok Kez Olduğu Gibi Liderinin Ölümünden De Sağ Çıkacaktır" makalesi için bkz. <https://www.haksozhaber.net/hamas-daha-once-bircok-kez-oldugu-gibi-liderinin-olumunden-de-sag-cikacaktır-179184h.htm>

lerini açıklamalarıdır. Bu nedenle basına çeşitli iddialar yansımıştır. Basına yansıyan her iddia da İran'ı zor durumda bırakmış ve misafirini korumaktan aciz bir ülke konumuna getirmiştir.

Suikastın nasıl yapıldığına dair net bir bilgi olmadığından farklı senaryolar gündeme ge(tiri)lmıştır. Nitekim 1 Ağustos'ta New York Times, 7 yetkilinin ifadelerine dayandırarak yayınladığı bir makalede, İsmail Heniye'nin kaldığı konuta aylar öncesinden yerleştirilen bombanın, uzaktan kumandayla patlatıldığını öne sürerken İran tarafı bu iddiaları reddetmiştir. İran medyasında çıkan haberlerde ise Heniye'nin ikamet ettiği konutun roket veya füzeyle vurulduğu iddia edilmiştir. Suikastla ilgili şu ana kadar en ayrıntılı açıklama Devrim Muhafızları Ordusu (DMO) tarafından yapılmıştır. DMO'nun 3 Ağustos Cumartesi günü yaptığı açıklamada, suikastın 7 kilogram savaş başlığı taşıyan kısa menzilli bir roketle gerçekleştirildiği belirtilmiştir. İlgili açıklamada "Yapılan araştırmalara göre bu terör eylemi, 7 kilogramlık savaş başlığı taşıyan kısa menzilli bir roketin, misafirlerin konakladığı alanın dışından ateşlenmesiyle gerçekleştirilmiştir.

Heniye'yle birlikte Tahran'a giden Halil El-Hayya, yaptığı basın açıklamasında, olay yerinde bulunan güvenlik güçlerinin ona verdiği bilgiye göre Heniye'nin bulunduğu odanın penceresinden bir füzenin içeriye girdiğini ve yaşanan patlama sonucunda Heniye'nin hayatını kaybettiğini açıklamıştır. Eğer saldırı güdümlü füze ile yapılmışsa o zaman bu, İran hava savunma sistemlerinin neden devreye alınmadığı sorusunu haklı olarak gündeme getirmektedir. Bundan daha önemli ve acıtıcı soru ise Heniye'nin kaldığı sözde güvenli konutunun konumunun bilgilerini, saldırıyı gerçekleştiren katillere yani Siyonist İsrail'e kim ve nasıl iletmiş olmalıdır?

İsmail Heniye suikastı, İran açısından şu önemli gerçeği gözler önüne sermiştir. Bu suikast, nasıl gerçekleştirildiğinden bağımsız olarak İsrail istihbarat unsurlarının İran içerisindeki nüfuzunun göz ardı edilemez bir boyuta ulaştığını göstermektedir. İsrail'in uzun yıllardır İran içerisinde çeşitli suikast ve sabotaj

operasyonları düzenlediği bilinmektedir. Nitekim eski cumhurbaşkanı Mahmut Ahmedinejad, 2021 yılındaki bir röportajında kendi döneminde İstihbarat Bakanlığında çalışan, İsrail'den sorumlu en üst düzey yetkilinin İsrail casusu olduğunu söylemişti. Aynı doğrultuda eski İstihbarat bakanı Ali Yunusi tarafından da "MOSSAD'ın İran istihbarat ve güvenlik birimlerindeki nüfuzu, İslam Cumhuriyeti yetkililerinin hayatlarından endişe etmesini gerektirecek seviyeye ulaştı." şeklinde benzer bir uyarı yapılmıştı. Dolayısıyla İsmail Heniye suikastı, İran'da yıllardır süregelen suikast ve sabotaj saldırılarının devamı niteliğinde olup Siyonist İsrail'in İran içerisinde güçlü bir istihbari ve operasyonel ağa sahip olduğunu göstermektedir.

Filistin İslami Cihat Hareketi genel sekreter yardımcısı Muhammet El-Hindi, "Bu suikast sadece Filistin direnişine ve özellikle HAMAS'a yönelik değil, aynı zamanda İran'a da yöneliktir. İsrail çöküşün eşiğinde; tepkileri, kafa karışıklığını ve hedeflerinden hiçbirine ulaşamama durumunu yansıtıyor. İsrail, tarihinde ilk kez böyle bir direnişle karşı karşıya." ifadelerini kullanmıştır.

HAMAS'ın Açıklaması

HAMAS liderlerinin, İsmail Heniye'nin şehadetini üzerine yaptığı basın açıklaması ise şöyledir: "Rahman ve rahim Allah'ın adıyla. 'Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın, bilakis onlar rableri katında diridirler ve rızıklandırılmaktadırlar.' HAMAS İslami Direniş Hareketi yüce Filistin halkına, İslam âlemine, Arap halklarına ve vicdanlı tüm özgür insanlara başsağlığı diler. Hareketimizin lideri mücahit İsmail Heniye, İran'ın yeni seçilen cumhurbaşkanının yemin törenine katıldıktan sonra, Tahran'daki ikametinde, Siyonistler tarafından gerçekleştirilen hain bir saldırı sonucunda şehit oldu. Biz, Allah'a aitiz ve ona döneceğiz. Bu bir cihattır, ya zafer ya şehadet.

İslami Direniş Hareketi (HAMAS), büyük Filistin halkımız, Arap ve İslam ümmeti ve tüm özgür dünya, halkının yasını tutuyor: Kardeş, önder, şehit, mücahit İsmail Heniye. Yeni İran cumhurbaşkanının (Mesut Pezeşkiyan) yemin

törenine katıldıktan sonra, Tahran'da kaldığı konuta düzenlenen hain Siyonist baskınında öldürülen hareketin lideri.»

Heniye'nin eşi Ümmü Abdüsselam Heniye, şehit kocasına tabutu başında duygulandıran şu sözlerle veda etmiştir:

"Canım, Allah senden razı olsun. Sen dünyada ve ahirette benim dayanağımsın. Bütün kararlılığımızı ve sabrımızı senden aldık.

Sevdiğim, Allah senden razı olsun. Sen bize her gün sabırlı olmayı, demir gibi dimdik durmayı öğrettin ey hacı!"

Azzam Tamimi,⁵ Middle East Eye için yazdığı yazısında Heniye'nin hayatından doneler veriyor ve önemine işaret ediyor, bununla birlikte HAMAS'ın bir şahıs değil, fikir hareketi olduğunun altını çiziyor. Daha önce Rantisi ve Ahmet Yasin gibi pek çok liderini şehit veren HAMAS'ın, Heniye'nin kaybı sonrasında da ayakta kalacağını anlatan Tamimi, Siyonistlerin umduğunu bulamayacağını belirtmiştir.

İran'ın Karizması Çizilmiştir

Heniye suikastı sonrası, askerî olarak bölgenin -Orta Doğu'nun- en güçlü ülkelerinden biri olduğu iddia edilen İran'da, son yıllarda yaşanan suikast ve ölümler, İran'ın gücünün ve askerî kapasitesinin tartışılmasına neden olmuştur. Bu suikastlar İran'ın, kendi ülkesinde ve ülke sınırları dışında cumhurbaşkanı da dahil, hiçbir devlet yöneticisi ve komutanı için güvenli olmadığını göstermiştir. Nitekim İran, Irak'ta generalini koruyamadığı gibi, ülke içinde de insanlarını koruyamamış, cumhurbaşkanının helikopterde hayatını kaybetmesini aydınlatamamış ve ülkesini ziyarete gelen çok önemli bir lidere suikast düzenlenmesine engel olamamıştır. Bu durum, İran'ın 'bölgesel güç' iddialarının sorgulanmasına neden olduğu gibi, kendi vatandaşlarını bile korumaktan aciz olduğunu göstermiştir. İran'da yaşanan suikastlara ilişkin konuşan uzmanlar da yaşanan büyük za-

⁵ Azzam Tamimi, Filistin asıllı İngiliz akademisyendir. Tamimi, 4 aydır devam eden İsrail-Filistin çatışmasına ilişkin bir yazısında da "ABD'nin Vietnam yenilgisinden, Fransa'nın Cezayir yenilgisinden ya da Güney Afrika'da ırkçılığın yenilgisinden ders almak istemiyorlar. Aynı şey Filistin'de de olacak. Siyonizm eninde sonunda yenilgiye uğrayacak." demiştir.

fiyete ve askerî, istihbari başarısızlığa dikkat çekmişlerdir. Ayrıca İran'ın, son yıllarda gerek ülke içerisinde gerekse etkin olduğu ülkelerde –Lübnan'da, Suriye ve Irak'ta- gerçekleştirilen suikastlarda ciddi hiçbir karşılık verememesi de bu iddiaları doğrulamaktadır. Kasım Süleymani gibi bölgede İran-Şii nüfuzunu kanla, katliamla devam ettiren bir komutanı 3 Ocak 2020'de ABD'nin katletmesi karşılığında, adresleri önceden bildirilen yerlere göstermelik saldırılar yapmış ve ondan sonra da kulağının üzerine yatmıştır. Oysa Kasım Süleymani, İran açısından çok önemli bir komutandı; Afganistan'dan Irak'a, Suriye'den Lübnan'a hatta Yemen'e kadar İran'ın bölgedeki politikalarını belirleyen en önemli isimlerden biri olarak biliniyordu. Süleymani, İran lideri Ayetullah Ali Hamaney'den sonra ülkenin güvenlik politikalarının belirlenmesinde etkili olan isimlerin başında geliyordu.

Süleymani'nin öldürülmesinin ardından İran, Irak'taki Ayn El-Esed Hava Üssü'ne balistik füzelerle basit bir saldırı gerçekleştirerek vatandaşlarını sakinleştirmeye yetinmiştir. İran'ın, Kasım Süleymani gibi kendi ülkesi için çok önemli olan bir komutanın öldürülmesinin karşılığında verilmesi gereken cevap bu mu olmalıydı? Üstelik dönemin ABD Başkanı Donald Trump, Ocak 2020'de Süleymani'nin ABD tarafından öldürülmesinin ardından, İranlı yetkililerin kendisiyle iletişime geçtiğini, ABD üssüne düzenlenecek bir saldırıyı önceden haber verdiğini söylemişti.

Trump, "Bizi aradılar ve dediler ki 'Dinleyin, başka seçeneğimiz yok. Sizi vurmak zorundayız çünkü kendimize saygımız var.' Bunu anlıyordum. Onları vurmuştuk ve bir şeyler yapmaları gerekiyordu." ifadelerini kullanmıştı.

Aynı şekilde 19 Mayıs 2024'te cumhurbaşkanı İbrahim Reisi ile dışişleri bakanı Hüseyin Emir Abdullahiyan ve Tebriz cuma imamı Muhammed Ali Haşimi'yi taşıyan helikopterin düşme şekli de hâlâ gizemini koruyor ve İran yetkilileri tarafından ikna edici bir açıklama da yapılmış değildir. Doğu Azerbaycan eyaletinde, baraj açılışına giden İran cumhurbaşkanı Reisi ve beraberindeki heyet, 3 helikopterle geri dönüşe geçmişlerdir. Ancak diğer 2 helikopter

ülkeye ulaşırken İran cumhurbaşkanını taşıyan helikopter, bilinmeyen bir nedenle 19 Mayıs 2024'te düşmüştür. İranlı yetkililer, helikopterin düşmesini kaza olarak değerlendirmiş, gerekçe olarak da helikopterin çok eski olduğunu söylemişlerdir. Ama gerçek neden açıklanmadan olay, unutulmaya terk edilmiştir. Lübnan'da 3000 kişinin çağrı cihazlarını patlatan bir terörist ülke için helikopteri patlatmak çok mu zor?

Ayrıca Suriye'de, Siyonist katiller tarafından İran yanlısı milislere yönelik defalarca saldırılar gerçekleştirilmiş, üst düzey birçok komutan da öldürülmüştür. En son 1 Nisan 2024'te büyükelçiliği bombalanmış ve üst düzey generaler öldürülmüştür. İran, bunun karşılığında 13 Nisan'da Siyonist rejime adresi belli yerlere saldırı gerçekleştirmiş, atılan füzeler ne askerî bir tesise ne de bir fabrikaya isabet etmiştir; boş yerlere düşmüş ve Siyonist İsrail'e hiçbir zarar vermemiştir. Bununla güya intikam alınmıştır.

Oysa gerek Heniye'nin gerek Şam'daki büyükelçiliğinin bombalanması, İran'ın toprak bütünlüğüne saldırı anlamına gelmektedir. İran BM daimi temsilcisi de BM genel sekreterine bir mektup göndererek İran'ın BM sözleşmesi 51. maddesi kapsamında meşru müdafaa hakkını kullanacağını bildirmiştir. Çünkü kendi toprağında saldırıya uğramasına doğrudan bir karşılık vermemesi, uluslararası itibarını zedeleyeceği gibi, kendi kamuoyuna yönelik geliştirdiği söylemleri de zayıflatacaktır. İran'ın, 13 Nisan'da Siyonist rejime yönelik saldırısı da bu nedenle gerçekleştirilmiştir. Nitekim İran'ın BM Daimi Temsilciliği, X hesabından yaptığı açıklamada, İsrail'e hava saldırısını BM anlaşmasının 51. maddesi uyarınca meşru müdafaa hakkı olarak gerçekleştirildiği, İran'ın askerî karşılığının "Siyonist rejimin Şam'daki diplomatik misyonuna yönelik saldırganlığına karşılık" olduğu belirtilmiştir.

Sadık Vaat (Gerçek Vaat) Operasyonu adı altında 300'ü aşkın SİHA, seyir füzesi ve balistik füze ile işgalci İsrail'e saldırmıştır. Bu saldırı sonrasında yapılan açıklamalarda, İran'ın komşularını saldırıdan 72 saat öncesinde haberdar ettiğini bildirirken bu sürenin İsrail'e ve müttefiklerine hazırlanmak için gerekli zamanı

tanıdığı söylenebilir. Dahası, İran'ın topraklarından ateşlediği SİHA'ların hız limiti ve katetikleri mesafe de hesaba katıldığında karşı tarafın operasyonel anlamda epey süre kazandığı, böylece SİHA'ların çoğunun İsrail'e varamadan Ürdün, Suudi Arabistan, Suriye ve Irak semalarında Amerikan ve İngiliz hava kuvvetlerince düşürüldüğü görülüyor. Dolayısıyla İran'ın bu saldırısı, ne İran halkını ne bölgedeki vekil güçlerini ne de sempatanlarını tatmin etmiştir. Trump'ın, İran'ın Kasım Süleymani dolayısıyla adresi belli ve haberli saldırısı için söylediğini de teyit etmektedir. Nitekim bu saldırı da zevahiri kurtarmaya dönük bir saldırı olarak tarihe geçmiştir. Siyonist İsrail açısından hiç caydırıcılık yönü olmadığı gibi, tam tersine İsrail'i, yeni suikastlar için cesaretlendirmiştir.

Siyonist İsrail'in 1 Nisan'da, Şam Büyükelçilik yerleşkesinde konsolosluk binasını bombalaması, ilk saldırı değildi. Zaten İran, önceki saldırılara, işgalci rejimin hak ettiği tarzda karşılık vermediği için, Siyonist rejim yeni saldırılarını gerçekleştirmiştir. Nitekim 27 Kasım 2020 tarihinde İran'ın nükleer programının kilit isimlerinden Muhsin Fahrizade Tahran'da MOSSAD tarafından düzenlenen bir suikastla öldürülmüştür.

Aralık 2023'te Şam kırsalında Devrim Muhafızları Kudüs Gücü komutanı Seyit Razi Musevi öldürülmüştür.

Ocak 2024'te ise yine Devrim Muhafızlarının üst düzey istihbarat yetkililerinden Hüccetullah Ümitvar düzenlenen saldırılarda hayatını kaybetmiştir.

3 Ocak 2024 tarihinde Kirman vilayetinde Kasım Süleymani'nin mezarı başındaki anmalar sırasında patlayan bomba sonucunda 84 kişi hayatını kaybetmiştir.

Bu ve benzeri saldırılarda ve Suriye'deki üst düzey kayıpları karşısında daha önce de "intikam" söylemine sarılmış ancak benimsediği "stratejik sabır" düsturu ile İsrail'e karşı herhangi bir hamle yapmaktan kaçınmıştır.

1 Nisan 2024'te, İran Devrim Muhafızları Ordusunun kıdemli komutanlarından Tuğgeneral Muhammet Rıza Zahidi'nin de bulunduğu

yedi İran askeri, Şam Büyükelçiliği bombalanmasında hayatını kaybetmiştir. Komutan Zahidi, İran'ın Suriye ve Lübnan'daki askerî operasyonlarında kilit bir isimdi.

İran, 13 Nisan saldırısından sonra yeni bir denklemin oluştuğunu belirtmiştir. Bu yeni denkleme de İran Devrim Muhafızları Ordusu komutanı Tümgeneral Hüseyin Selami açıklamıştır. Selami'nin açıkladığı bu yeni denkleme göre, "Siyonist rejim bundan sonra her nerede (İran'ın) çıkarlarına, mallarına, şahsiyetlerine ve vatandaşlarına saldırırsa İran İslam Cumhuriyeti topraklarından ona karşı saldırıda bulunacaktır."

Ama 13 Nisan saldırısından kısa bir süre sonra 19 Nisan'da Siyonist İsrail'in gerçekleştirdiği ancak stratejik kaygılarla açıktan üstlenmediği bir saldırı düzenlenmiştir. Bu saldırı, İran'ın Natanz nükleer tesislerinin de bulunduğu İsfahan kentinde, orduya ait bir hava üssüne drone saldırısı şeklinde gerçekleştirilmiştir. Siyonist İsrail'in 19 Nisan'da İran'ın nükleer tesisleri ya da Devrim Muhafızlarının kontrolündeki bir karargâh ya da üs yerine, İran ordusuna ait bir üsse saldırarak karşı tarafa cevap veren ancak gerilimi tırmandırmaktan imtina eden bir hamle yaptığı şeklinde değerlendirilmiştir. Ancak bu saldırıdan daha önemli olan ise Siyonist rejimin, İran hava sahasına girebildiğini, nükleer tesislere çok yakın bir üssü isabet alarak başka bir sefer nükleer tesisleri vurabileceği mesajını vermiş olmasıdır. Çok önemli ve İran için hayati önemi haiz ülke güvenliği ihlali olmasına rağmen İran'ın gerilimi tırmandırma stratejisi gütmeyeceği ve Siyonist rejimin hamlesini "büyütmediği" görülmüştür.

İran, Siyonist rejimin hamlesini büyütmemiş ama Siyonist İsrail hamlelerine devam etmiştir. Nitekim 19 Mayıs 2024'te Cumhurbaşkanı İbrahim Reisi'nin helikopterinin düşmesinde, düşürülmesinde İran hariç –o da stratejik sabır adına, stratejik sabır ne demekse- bağımsız taraflar bu olayın arkasında Siyonist rejimin olduğunu söylemiş ve yazmışlardır. (Devam edecek)

"Zeydilikten Husiliğe Yemen" Kitabı Üzerine

Fatih PALA

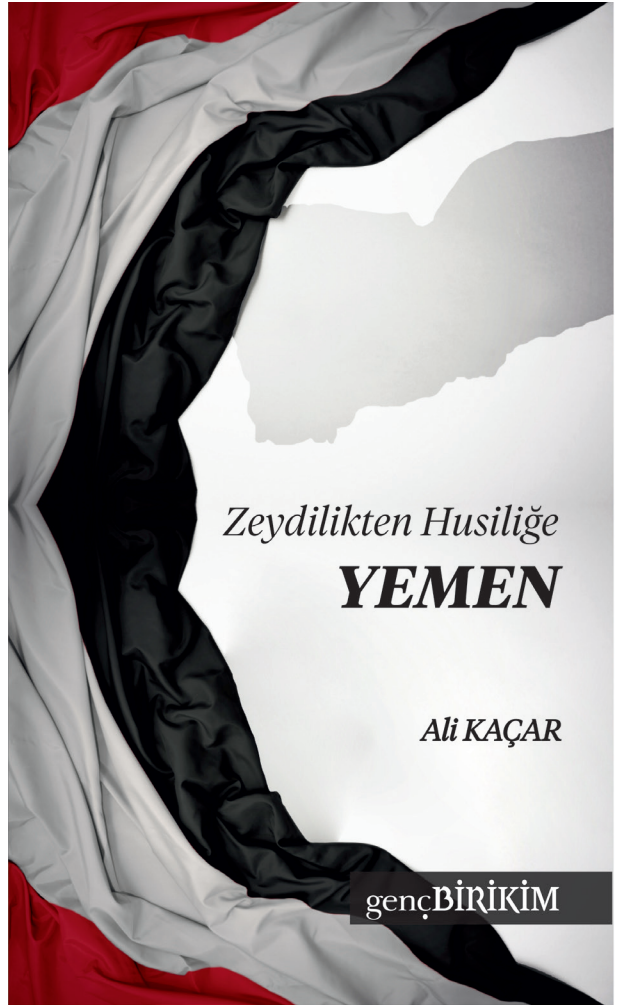
Yemen, tarih boyunca önemi büyük ve stratejik konuma sahip bir ülke. Arap Yarımadası'nın güneybatısını oluşturup batıdan Kızıldeniz, doğudan Umman, kuzeyden Suudi Arabistan, güneyden ise Aden Körfezi ve Umman Denizi ile çevrili. Özellikle Babü'l-Mendeb, ticari geçiş yoluna sahip olması ve Asya-Afrika, Asya-Avrupa arasında bağlantı yolları üzerinde olması ile tarih boyunca büyük devletlerin iştahlarının kabardığı ve kendi hâkimiyetleri altına almak istedikleri bir bölge. 1869'da Süveyş Kanalı'nın açılması ve Babü'l-Mendeb Boğazı ile Kızıldeniz nedeniyle Yemen'in önemi daha da artar. Öte yandan Yemen, hem dünya ticaretinin hem de kutsal toprakların (Mekke ve Medine) güvenliği açısından son derece kritik bir önemi haiz.¹

Yakın tarih uzmanı ve *Genç Birikim* dergisinin başyazarı **Ali Kaçar**, "**Zeydilikten Husiliğe Yemen**" adını verdiği altıncı kitabı olan yeni çalışmasında, her yönüyle ve özellikle de ümmeti ilgilendiren yönleriyle Yemen'i ele almış. Genç Birikim Yayınları tarafından Ekim 2024'te yayınlanıp ilgisine sunulan eser, konuyla alakalı ciddi bir boşluğu doldurucu hüviyette.

Yazar Ali Kaçar, eserini; giriş, genel değerlendirme ve bir ekle birlikte beş bölümden oluşturmuş. Her bölümde, sunduğu bilgilerin dayandığı kaynakları dipnotlarda belirterek okuyucunun daha ileri ve detaylı okumalar yapmalarına ön ayak olmuştur.

Kaçar; kısa tarihini, jeopolitik ve stratejik önemini, sosyo-ekonomik ve kültürel durumunu genel hatlarıyla çizip gerekli yerlerde haritalarla beslediği girişte, Yemen'i tanıtmış oluyor.

Kıymetli yazar, çalışmasının birinci bölü-

müne, "*Zeydilik/Zeydiyye*"; ikinci bölümüne, "*Osmanlı'dan Bağımsızlığa Yemen*"; üçüncü bölümüne, "*Husiler ve Husilik*"; dördüncü bölümüne, "*Yemen Denkleminde İran*"; beşinci bölümüne, "*Cihadi Gruplar ve Yemen*" başlıklarını vermiş.

Yemen'in, öteden beri ilgisini çektiğini belirten Kaçar, bu ilgisini, Allah Rasulü (sas) ile

Habbab b. Eret (ra) arasında geçen şu diyaloga bağlıyor: *"Yemin ederim ki Allah, mutlaka bu dini hâkim kılacaktır. Öyle ki yalnız başına bir atlı, Allah'tan ve sürüsüne kurt saldırmasından başka hiçbir şeyden endişe etmeksizin San'a'dan Hadramut'a kadar emniyetle gidecektir."* Peygamberimiz Efendimizin bu sözleri, yazarı çok etkiler ve San'a ile Hadramût, aklından hiç çıkmaz. Ayrıca daha önce Yemen'in, açlıkla ve terörle pençeleşmesi üzerine Genç Birikim dergisinde yazılar kaleme aldığını da belirtiyor.

Konu bağlamında çeşitli zaman ve zeminlerde verdiği konferansların akabinde kitabın neşu u nema bulunduğu dikkat çeken Kaçar, İmam Zeyd'in; ilminin, mücadele azminin, haksızlık ve adaletsizlik karşısında gösterdiği cesaretin de yine kitabı hazırlamasında etkili olduğunu kayıtlı düşüyor.

Yazarımıza göre 7 Ekim 2023'te başlayan Aksa Tufanı, Yemen'i bir daha gündeme getirmiş oluyor. Aksa Tufanı, sadece bölgede değil İslami yönü olmayan topluluklar açısından bile bir milat oluşturmuştur. Turnusol kâğıdı gibi bölge ülke yönetimlerinin tarafını, samimiyetini, daha da önemlisi ihanetini, aynı zamanda Batılı değerlerin de hiçbir anlam ifade etmediğini açık seçik ortaya çıkarmıştır. Ayrıca Aksa Tufanı, başlama şekli ile izlediği yol ve ulaşmayı istediği hedefle, çocuğu, kadını ve yaşlısıyla, ortaya koyduğu cesaretle Müslümanlar için de yeni bir başlangıç oluşturmuştur. Aynı zamanda; Siyonist katillerin ve destekçisi emperyalist ülkelerin, daha önce putlaştırdığı bütün değerleri; çocuk ve kadın hakları başta olmak üzere insan hakları, demokrasi, iki dünya savaşından sonra oluşturulan savaş kuralları, uluslararası düzeni sağlamak ve korumakla görevli uluslararası kurumları yerle bir etmiştir. Artık Batılı değerlerin sadece Müslüman halklar nezdinde değil, vicdan sahibi Batılı halklar nezdinde de -bir paçavra olmasının dışında- hiçbir anlamının olmadığı açıkça görülmüştür. Çünkü Aksa Tufanı, Batılı değerlerin; sömürgeci, köleleştirici, uluslararası düzeni sağlamak ve onları korumakla görevli kurumların ise tetikçi olduğunu bir daha ortaya çıkarmıştır.²

Kitaptan not almamız gereken bazı önemli ayrıntılardan birisi de şudur: Husiler, Aksa Tufanı sonrasında, işgalci rejimin Gazze'de gerçekleştirdiği soykırım durduruluncaya kadar Kızıldeniz'den, işgalci rejime giden gemileri vuracağını söylemiş ve bunu ilk olarak 19 Kasım 2023 tarihinde gerçekleştirmiştir. Husilerin bu tavrı, birçok kesim tarafından eleştiril-

miş, "Husilerin gücü nedir ki?" diye de onlarla alay edilmiştir. Ancak ABD ve İngiltere'nin, asker-sivil ayrımı gözetmeksizin insanlık dışı saldırılarına rağmen Husilerin saldırıları, devam etmiştir. Küresel işgalci güçler, bununla da yetinmemişler kısa bir süre içerisinde Husilere karşı uluslararası *"deniz görev gücü"* oluşturmak amacıyla 18 Aralık 2023'te, 20'den fazla ülkenin katılımıyla *"Refah Muhafız Operasyonu"* gücü oluşturmuşlardır. Ama bu güçler, Gazze'de on binlerce bebek, çocuk, genç ve yaşlı insan katledilmiş olmasına rağmen, kıllarını bile kırmılamamışlardır. Çünkü onlar için küresel ticarete büyük aksamaların ortaya çıkması ve emtia fiyatlarının yükselmesi gibi sorunlar, Filistin'de öldürülen on binlerce insandan ve ölüme terk edilen milyonlarca candan daha kıymetliydi.³

Şu noktanın önemli olduğunu da anlıyoruz: Husiler, karşılarındaki gayriinsanî ve gayrimeşru Siyonist ve küresel güçlere rağmen, saldırılarını sürdürdükleri için birçok gemi firması, Kızıldeniz'den geçişlerini durdurmuştur. Bir kısmı zor, zahmetli ve zaman alıcı olmasına rağmen, Ümit Burnu'ndan dolaşmaya çalışmış; bir kısmı beklemede kalmıştır. Bu ise hem emtia fiyatlarının artmasına hem de zaman kaybına neden olmuştur. Husilerin bölgede başka amaçları olsa da Gazze'ye sahip çıkmaları ve kendi ülkeleri bombalanmasına rağmen, Hamas'a yardım amacıyla verdikleri bu mücadele, anlamlı ve önemlidir. ABD ve İngiltere tarafından defalarca bombalanmasına rağmen, Kızıldeniz'den işgalci rejime giden gemilerin gidişi engellenmiştir.⁴

İmam Zeyd'den, Zeydîlikten, Husîlikten, Yemen'in tarihi sürecinden, ümmet-i Muhammed'i ilgilendiren bütün yönlerinden, İran'dan, Hizbullah'tan ve Husiler'in İran ve Hizbullah ile olan münasebetinden, Gazze'ye sahip çıkmaya çalışmalarından ve daha pek çok önem arz eden konulardan dem vuran kitap, dünyada cihadın yayıldığını; ümmetin, sahadada ve medyada savaşı kazanmaya başladığını açıklayan Şeyh Vuhayşi'nin beyanatı ile sonlanıyor.

Ciddi, dikkatli, ayrıntılı araştırmaların ve İslam ümmeti üzerine dertlenmenin ürünü olan bu yeni kitap çalışması için değerli Ali Kaçar'ı tebrik ediyor ve Müslümanlara, bu denli faydalı eserler sunduğu için teşekkürü bir borç biliyoruz. Yüce Allah; kabul etsin, tesirli kılsın.

3 A.g.e., s. 290.

4 A.g.e., s. 291.

2 A.g.e., s. 9.

Yakarış

Taşkın ÖNEL

Sana olmaz isyanım
Çün sahibi vicdanım
Eğer sürçer lisanım
Bil hepsine pişmanım

Kapına yüz sürmesem
Affımı dilemesem
Günah peşine düşsem
Bil nefsimle düşmanım

Gönlüm yoksa namazda
Zikretmezsem ayazda
Salt gelirsem niyazda
Bil aklımla savaşım

Unutursam ahreti
Dünya saysam cenneti
Kâr sayarsam gafleti
Bil şeytanla yoldaşım

Ezberde üç beş ayet
Yeter diyorsam şayet
Kalpte varsa ihanet
Bil nefsimle uğraşım

